

Hx 131269

การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

นางสาวจุฑามาศ พิมป์สินธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2565

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศাত্রา สหัสทัศน์)

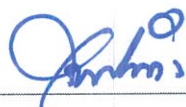

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจारी)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHARAKHAM UNIVERSITY

กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... 18 ส.ค. 2565

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย : นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกันต์ จังหาร

ปีที่สำเร็จการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) กับเกณฑ์ร้อยละ 75 (3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) กับเกณฑ์ร้อยละ 75 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 คน โรงเรียนบ้านโคกสว่าง จังหวัดขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง จำนวน 20 ข้อและแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด จำนวน 10 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และ t-test (One Sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า (1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 78.33/79.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75) (2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผ่านร้อยละ 79.30 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) มีความสามารถ

ข

ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผ่านร้อยละ 80 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77, S.D. = 0.38$)

คำสำคัญ: ความสามารถด้านการฟัง ความสามารถด้านการพูด สถานการณ์จำลอง ความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

๕

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development Communicative English Listening and Speaking Competency by Using Simulation Tactic for Pratomsuksa 5 Students

Author : Miss Jutamart Pimsin

Degree : Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisor : Assistant Professor Dr.Surakan Janghan

Year : 2022

ABSTRACT

This research aimed to (1) develop learning activities by Using simulation tactic for Pratomsuksa 5 students of 75/75 standard, (2) compare communicative English listening skill by Using simulation tactic foe Pratomsuksa 5 students with the 75 percent standard, (3) compare communicative English speaking skill by Using simulation tactic for Pratomsuksa 5 students with the 75 percent standard, and (4) find out the satisfaction of students' learning activities by using simulation tactic. The target group were 14 Pratomsuksa 5 students' from Ban Coke Sawang School, Khon Kaen Province. The tools used in this research were 8 lesson plans, a 20-item English listening competency test, a 10-item English speaking competency test, and a survey on students' satisfaction towards learning activities by Using simulation tactic. The statistics used in this research were percentage (%), mean ($\bar{X}$), standard deviation (*S.D.*), and one sample t-test.

The results were follows: (1) the efficiency of develop learning activities by Using simulation tactic for developing English listening and speaking skills for communication for the Pratomsuksa 5 students was 78.33/79.52, which was higher than the criteria. (75/75); (2) the students' average communicative English listening competency score was 79.30 and higher than the set 75 percent standard at the 0.5 level of statistical significance; (3) the students' average communication English speaking competency

score was 80 and higher than the set 75 percent standard at the 0.5 level of statistical significance; and (4) the students' satisfaction towards learning activities by using simulation tactic was overall at the highest level. ($\bar{X} = 4.77$, $S.D. = 0.38$).

Keywords: Listening Skills, Speaking Skills, Simulation, Satisfaction

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

A handwritten signature in blue ink, consisting of a stylized 'S' followed by a horizontal line.

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความรู้ ตลอดจน ให้คำปรึกษา และแนะนำแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกท่านอย่างสูงยิ่ง ที่ได้ให้ความเมตตา วิชาความรู้และประสบการณ์ที่ดีสำหรับผู้วิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ คำปรึกษา และดูแลด้วยความเอาใจใส่ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ อาจารย์ ดร. เกตน์สิริ จำปีหอม อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว อาจารย์ ดร.ธัญลักษณ์ เขจรภักดี และอาจารย์ ชันแก้ว มาพรม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงเครื่องมืองานวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกสว่างและคณะครูโรงเรียนบ้านโคกสว่าง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัย ตลอดจนให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทาง ตั้งแต่เริ่มต้น จนสำเร็จลุล่วง ขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2564 ที่ให้ความร่วมมือ เป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติและเพื่อนของผู้วิจัยที่ให้ความสนใจและให้การสนับสนุน ในทุก ๆ ด้าน อย่างดีที่สุดเสมอมา คุณค่า และคุณประโยชน์ อันพึงมีจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบ และอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่านและผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ ต่อการศึกษาไม่มากนักน้อย

นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	8
2.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	8
2.2 กิจกรรมสถานการณ์จำลอง	15
2.3 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ	20
2.4 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ	27
2.5 แผนการจัดการเรียนรู้	32
2.6 การหาประสิทธิภาพ	35
2.7 ความพึงพอใจ	38
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
3.1 กลุ่มเป้าหมาย	50
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	50

หัวเรื่อง	หน้า
3.3 รูปแบบการวิจัย	51
3.4 เครื่องมือวิจัย	51
3.5 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	52
3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล	62
3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล	62
3.9 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	63
บทที่ 4 ผลการวิจัย	67
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิจัย	67
4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิจัย	67
4.3 ผลการวิจัย	68
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
5.1 สรุป	71
5.2 อภิปรายผล	72
5.3 ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY	82
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	83
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	95
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	117
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล	128
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	136
ประวัติผู้วิจัย	137

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 10
2.2	ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2 11
2.3	ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3 13
2.4	ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1 13
2.5	ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2 14
2.6	ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นมาตรฐาน ต 3.1 15
2.7	ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.1 15
2.8	ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.2 15
3.1	แบบแผนการทดสอบแบบ The One-Group Posttest-Only Design 51
3.2	รายละเอียดแผนการสอนที่ใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 8 สัปดาห์ 53
3.3	วิเคราะห์ข้อสอบวัดความสามารถการฟัง 58
3.4	วิเคราะห์ข้อสอบวัดความสามารถการพูด 60
4.1	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) (E_1 / E_2) กับเกณฑ์ 75/75 68

ตารางที่	หน้า
4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการฟังหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75	68
4.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการพูดหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75	69
4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสรุปผลความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)	69
ค.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	118
ค.2 ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	119
ค.3 ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	120
ค.4 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์ (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	121
ค.5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	122
ค.6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	124
ค.7 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	125
ค.8 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	126
ค.9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	127

สารบัญภาพ

ตารางที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย	49
-----	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม การเมือง เศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่ก้าวไปอย่างรวดเร็ว จำเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วหรือกำลังพัฒนาส่งผลให้วิถีชีวิตของคนมีความแตกต่างกันมากขึ้น ผู้คนจำนวนมาก หลากหลายเชื้อชาติ ย้ายข้ามประเทศ ข้ามภาษาและข้ามวัฒนธรรม มาอาศัยอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกัน ก่อให้เกิด เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ซึ่งภาษาอังกฤษมีผู้ใช้เป็นภาษาพูดอันดับต้นของโลกและภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการทางยุโรป ดังนั้นการศึกษาภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและความจำเป็นเพื่อนำไปใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศรวมถึงการเพิ่มโอกาสในการศึกษา การทำธุรกิจ ดังนั้นการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษการจัดการกระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในหมวดของวิชาภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในหลายๆประเทศ การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพและการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

โดยที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งผู้เรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีความสามารถครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเพื่อนำมาใช้ติดต่อสื่อสารรวมถึงสามารถเรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ประเพณีของเจ้าของภาษาส่งผลให้กับผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษที่จะเข้าสู่ความหลากหลายทางด้านภาษาและเปิดโลกทัศน์ให้กับผู้เรียนให้กว้างขึ้นและมีการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตจริงหลังจากได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 220) แนวทางในการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อส่งเสริมการสื่อสารเพื่อส่งผลให้สามารถสื่อสารได้เข้าใจกันระหว่างผู้ฟังและผู้พูดในแต่ละสถานการณ์ โดยเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน โดยลดบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนให้ปรับเปลี่ยนครูผู้สอนให้เป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกพูดมากขึ้น

ในการฝึกฝนในการพูดและการฟังควรจะใช้กิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบและเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนอยากที่จะร่วมกิจกรรม เช่น กิจกรรมกลุ่ม จะช่วยให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้นเพราะการที่นักเรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษในทุกวันจะทำให้นักเรียนสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วและฟังได้เข้าใจมากขึ้น (กรมวิชาการ, 2546, น. 3)

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนจึงควรมีลักษณะที่ผู้สอนจัดสภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศ สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด นอกจากนี้การจัดกระบวนการสอนควรสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและการเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งกิจกรรมควรฝึกให้ควบคู่กับการเรียนรู้ที่ไปสู่การเรียนรู้ที่ฟังตัวเองได้ แม้ว่าหลักสูตรการเรียนการสอนปัจจุบันจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแต่พบว่าผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, น. 1) การเรียนภาษาอังกฤษมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ มุ่งหวังให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว และกล้าที่จะสนทนากับชาวต่างได้โดยไม่เขินอาย

ภัทรวดี ยวนชื่น (2553) ที่กล่าวว่า เด็กไทยมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงโดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด ซึ่งสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากไม่ได้รับการฝึกฝนมากพอ อีกทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นโครงสร้างของภาษาการท่องจำคำศัพท์ และไม่มี การโต้ตอบระหว่างผู้เรียนและผู้สอนอย่างเพียงพอ ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอย่างแท้จริง ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ ฉะนั้นจึงไม่สามารถพัฒนา ภาษาอังกฤษในเด็กไทยจนถึงขั้นนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญ ในการฝึกฝนให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนมากที่สุด ซึ่งการเรียนรู้ จะต้องมีการประกอบสภาพการเรียนการสอนภาษา ผู้เรียนจะต้องมีกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมชั้น ทำให้เด็กเกิดความสุข รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียน ในการพัฒนาความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษนั้น มีนักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่าน กล่าวถึงทักษะการฟัง และการพูด ดังคำกล่าวของ มอร์ลีย์ (Morley, 2001, pp. 69-70) ที่ว่าการฟังและการพูดเป็นทักษะหนึ่งที่จะต้อง ใช้การฝึกฝน ซึ่งส่วนใหญ่ในบริบทการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการฟังมักเน้นที่การฟังเพื่อความเข้าใจ และทักษะการพูดจะเน้นในการสื่อสารกับผู้อื่นได้ โดยนักเรียนฟังเนื้อหาที่ครูอ่านให้ฟังหรือเปิดเทป ให้ฟังแล้วทำแบบฝึกหัด เพื่อตรวจสอบว่า นักเรียนสามารถเข้าใจในสิ่งที่ฟังได้ดีเพียงใด ในส่วนของการพูด เบลลีและซาเวจ (Bailey & Savage, 1994, p. 6) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญ ไม่ต่างจากการฟัง จึงต้องมีการพัฒนาทักษะการพูดที่มีวิธีการหลากหลายวิธี น่าสนใจ ในการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เช่น กิจกรรมการสื่อสารที่สร้างให้เสมือนจริง ซึ่งการพูดภาษาอังกฤษ

เป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักเรียน นอกจากนี้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่องแคล่ว ขาดความมั่นใจ ขาดองค์ความรู้ในการใช้โครงสร้างทางภาษาและสำนวนต่าง ๆ เนื่องจากขาดความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงและผู้เรียนไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (Shumin, 1997, p. 8)

จากที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเกต พบว่า การสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านยังคงยึดเนื้อหาในหนังสือแบบเรียนหรือรูปแบบการสอนแบบเก่า รวมถึงยังขาดประสบการณ์ในการสร้างห้องเรียนภาษาอังกฤษให้เป็นห้องเรียนแห่งการใช้ภาษา รูปแบบกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนไม่มีความหลากหลายและไม่ได้เน้นการสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้กับผู้เรียนอย่างแท้จริง นักเรียนขาดโอกาสในการนำความรู้ที่ได้เรียนมาไปใช้ในสถานการณ์จริง เนื่องจากบริบททางชุมชนไม่มีชาวต่างชาติหรือผู้คนที่จะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบปัญหาด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนจำนวนมากนักเรียนขาดทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจและการพูดที่ไม่ชัดเจนหรือสื่อสารที่เป็นรูปแบบประโยคไม่ได้และไม่คล่องแคล่ว (ฝ่ายบริหารงานวิชาการ โรงเรียนบ้านโคกสว่าง) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2561-2563 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 58-60 ซึ่งมีระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด คือ ร้อยละ 70 ปัญหาข้างต้นที่กล่าวมา ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีที่จะสามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ซึ่งเป็นกิจกรรม ที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพการสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่ใช้ฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสถานการณ์ที่เหมือนจริง การที่นักเรียนได้อยู่ในสถานการณ์จริงนั้น จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นและช่วยส่งเสริมด้านการฟังและการพูดให้กับนักเรียนได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ทิศนา แคมมณี (2552, น. 370) ว่าวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ เป็นรูปการสอนที่ครูใช้สอน เป็นวิธีการที่ช่วยนักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้นักเรียนได้ไปอยู่ในสถานการณ์จริงที่มีข้อมูล บทบาท และกติกาการเล่น และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งการตัดสินใจในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จำลองจะส่งผลต่อผู้เล่นในลักษณะเดียวกันที่เกิดขึ้นในสถานที่จริง เมื่อผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารกับสถานการณ์จำลองจะทำให้ผู้เรียนสามารถฟังเข้าใจมากขึ้นและพูดได้คล่องแคล่ว รู้จักใช้ประโยคในสื่อสารช่วยให้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา ไม่เขินอาย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับประโยชน์ของการใช้สถานการณ์จำลองของ สุวิทย์ มูลคำ (2546, น. 81) คือ เป็นการให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการคิด

กระบวนการแก้ปัญหา เป็นต้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย สามารถจัดประสบการณ์ที่เพิ่มประสิทธิภาพความจำได้ดี สามารถถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถทดสอบและการประยุกต์ใช้ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในวิธีการเรียนรู้แบบแก้ปัญหา ควบคุมเวลาในการจัดการเรียนรู้ได้ดีและสามารถประเมินผลได้อย่างถูกต้อง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นวิธีการสอนอย่างหนึ่งที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจส่งผลให้กับนักเรียนในการที่จะพัฒนาด้านการพูดและการฟังให้ดีขึ้นนอกจากนี้การใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) กับเกณฑ์ร้อยละ 75

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) กับเกณฑ์ร้อยละ 75

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีการพัฒนาด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 14 คน ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกสว่าง อำเภอบุขลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น

1.4.2 ด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2.1 ตัวแปรต้น

กิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

1.4.2.2 ตัวแปรตาม

- 1) ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟัง และ

ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

1.4.3 ด้านเนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีสาระ มาตรฐานและตัวชี้วัด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และ

แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

1. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
2. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและ

ข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง หรืออ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ

2. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว โดยนำสาระการเรียนรู้มาจัดทำแผนได้ 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 16 ชั่วโมง ระยะเวลาที่ใช้ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ดังนี้

แผนที่ 1 Giving directions	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 2 My free time	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 3 How much is it?	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 4 My family	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 5 What time is it?	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 6 How is the weather today?	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 7 Buying movie ticket	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 8 My favorite food	จำนวน 2 ชั่วโมง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฟังคำศัพท์ ข้อความและประโยคภาษาอังกฤษ วัดจากคะแนนทดสอบความสามารถด้านการฟัง จำนวน 20 ข้อ

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถรับรู้เข้าใจความหมายและพูดแลกเปลี่ยนข้อมูล วัดจากคะแนนทดสอบความสามารถด้านการพูด จำนวน 10 ข้อ รูปแบบการสัมภาษณ์รายบุคคล

กิจกรรมการเรียนรู้สถานการณ์จำลอง (Simulation) หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาที่ถูกต้องและการใช้ภาษาในชีวิตจริง ไม่เคร่งครัดในข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ กล้าใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ได้จริง การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษที่มีลำดับขั้นตอนการสอน 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม นักเรียนเกิดความพร้อมในการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง กิจกรรมที่นำมาใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การนำเข้าสู่เนื้อหาเพื่อดึงความสนใจ และความรู้เก่าของผู้เรียน ครูผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและรับชมวีดิโอบทสนทนาจากเจ้าของภาษา

ขั้นที่ 2 เลือกบทบาทและวางแผน นักเรียนเลือกบทบาทและร่วมกันวางแผนฝึกซ้อม บทสนทนาพร้อมกัน

ขั้นที่ 3 การเล่นในสถานการณ์จำลอง นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังและการพูดจากที่เรียน มาแล้วในขั้นเตรียมความพร้อม เพื่อให้ใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว กิจกรรมที่นำมาใช้ในขั้นตอนนี้ การแสดงบทบาทโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการฝึกทักษะทางภาษาเป็นคู่โดยครูผู้สอนคอยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน

ขั้นที่ 4 อภิปรายและประเมินผล ครูและนักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็น สะท้อนผลการจัด กิจกรรมของนักเรียนแต่ละบุคคล

ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการฟัง และการพูด เพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และบรรลุตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

75 ตัวแรก หรือ E_1 หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการ ประเมินความสามารถการฟัง การประเมินการแสดงสถานการณ์จำลอง ซึ่งจะต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หรือ E_2 หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดหลังเรียน ซึ่งจะต้องได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 75

ความพึงพอใจ หมายถึง รู้สึกมีความสุข สนุกสนาน ความพึงพอใจ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สามารถวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ผู้เรียนจะได้พัฒนาความสามารถการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ สถานการณ์จำลอง เพื่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้การพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ดียิ่งขึ้น

1.6.2 เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนได้นำเทคนิคสถานการณ์จำลอง ไปใช้สอนแก่ผู้เรียน เพื่อให้การสอนมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

1.6.3 เพื่อเป็นทางเลือกให้กับหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการสอนให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
3. ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ
4. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ประสิทธิภาพ
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 220) ในปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 4-33) ได้กล่าวถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศดังนี้

2.1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและมีบทบาทมากขึ้นในการใช้ชีวิตประจำวัน การศึกษาต่อรวมไปถึงการประกอบอาชีพ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ดังนั้นการเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา วิถีชีวิต และวัฒนธรรม จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และผู้เรียนจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จึงได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ 4 สาระ ได้แก่

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 คาดหวังว่า เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียนได้

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคมได้

มาตรฐาน ต 4.2 คาดหวังว่าผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 220-251) ได้กำหนดมาตรฐานตัวชี้วัด และ สาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชน และโลก ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำง่าย ๆ ที่ฟัง และอ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทาง และ คำแนะนำในการเล่น การวาดภาพ หรือการทำอาหาร และเครื่องดื่ม - คำสั่ง เช่น Look at the.../here/over there./Say it again./Read and draw./Put a/an...in/on/under a/an.../Don't go over there. etc. - คำขอร้อง เช่น Please take a queue./Take a queue, please./ Can/Could you help me, please? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday./Think before you speak./คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่น Start./ My turn./Your turn./Roll the dice./Count the number./Finish./คำบอกลำดับขั้นตอน First,... Second,... Next,... Then,... Finally,... etc.
	2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้อง ตามหลักการอ่าน	ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ - การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค - การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ - การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	3. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและ ข้อความสั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และ ลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
	4. บอกใจความสำคัญ และ ตอบคำถามจากการฟังและ อ่านบทสนทนา และ นิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ	ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้น ๆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,...is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No... etc. - Wh-Question เช่น Who is/are...? He/She is.../They are... What...?/Where...? It is .../They are... What...doing? ...is/am/are... etc. - Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an...? It is a/an... etc.

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	1. พูด/เขียนโต้ตอบในการ สื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิดตัว และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/Good

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<p>morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am.../ Hello,...I am... This is my sister. Her name is... /Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/later./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K. etc.</p>
	2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่าย ๆ	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 1-2 ชั้นตอน
	3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและ ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../ May...?/ I need.../ Help me!/ Can/ Could...?/ Yes/ No,
	4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	<p>คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? ...is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can...or...? ...is/are/can... Is/Are...going to...or...? ...is/are going to... etc.</p>
	5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึก ของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	<p>คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า ทิว รสชาติ เช่น I'm.../He/She/It is.../You/We/They are... I/You/We/They like.../He/She likes...because... I/You/We/They love.../He/She</p>

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		loves...because... I/You/We/They don't like/love/feel...because... He/She doesn't like/love/feel...because... I/You/We/They feel...because... etc.

ตารางที่ 2.3 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน
	2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่าง ๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง
	3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

ตารางที่ 2.4 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ

(ต่อ)

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. ตอบคำถาม/บอก ความสำคัญของเทศกาล/วัน สำคัญ/งานฉลองและชีวิต ความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา	ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมตามความ สนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตารางที่ 2.5 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยา ท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. ตอบคำถาม/บอก ความสำคัญของเทศกาล/วัน สำคัญ/งานฉลองและชีวิต ความเป็นอยู่ง่าย ๆ ของเจ้าของภาษา	ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรม ตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

ตารางที่ 2.6 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับ
กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นมาตรฐาน ต 3.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และนำเสนอ ด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ตารางที่ 2.7 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก
มาตรฐาน ต 4.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียนใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาในการฟัง พูด และอ่าน/เขียนใน สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

ตารางที่ 2.8 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก
มาตรฐาน ต 4.2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป. 5	1. ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวม ข้อมูลต่าง ๆ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น และการรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อ และแหล่ง การเรียนรู้ต่าง ๆ

2.2 กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

2.2.1 ความหมายของสถานการณ์จำลอง

ทิตนา แคมมณี (2552, น. 370) กล่าวว่าวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และ

มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่สถานการณ์นั้น โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540, น. 263) อธิบายว่า การใช้สถานการณ์จำลอง เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์ที่เป็นปัญหา เพื่อฝึกให้ผู้เรียนตัดสินใจแก้ปัญหาโดยใช้ความคิดอย่างอิสระ และมีส่วนร่วมหรือบทบาทในสถานการณ์นั้นๆ ราวกับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเอง ซึ่งนับว่าเป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

ไสว พักขาว (2544, น. 122) กล่าวว่า วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการจัดการเรียนการสอนที่พยายามให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด โดยการสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นในห้องเรียนแล้วให้ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์นั้น ๆ

Turtridge (1983, p. 3) กล่าวถึงกิจกรรมสถานการณ์จำลองว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารโดยผู้เรียนจะได้รับสถานการณ์จำลองมาและผู้เรียนในกลุ่มจะต้องปรึกษากันถึงการแก้ไขสถานการณ์ที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนจะต้องจึงเอาประสบการณ์เดิมของตนเองออกมารวมทั้งสร้างความรู้ใหม่เพื่อใช้ในการแสดงสถานการณ์จำลอง

Jones (1982, p. 5) กล่าวถึง กิจกรรมสถานการณ์จำลองว่าเป็นหน้าที่ที่ผู้เรียนได้รับให้กระทำจริงในสถานการณ์ที่ขัดให้มีโครงสร้างที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง สถานการณ์จำลองไม่ใช่เป็นกรณีศึกษา แบบฝึกหัด เกม ละคร หรือ บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลองจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนยอมรับในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและสวมบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด

Tompkins (1998) กล่าวว่ากิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์มากสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพราะเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดและสร้างสรรค์ โดยผู้เรียนสามารถพัฒนาและฝึกฝนภาษาและพฤติกรรมไปพร้อมๆกันในสถานการณ์ที่เป็นจริงและปลอดภัย นอกจากนี้ยังช่วยสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง

จากความหมายของการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทั้งหมดที่นักวิชาการได้กล่าวมาสรุปได้ว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้สอนจัดสถานการณ์ขึ้นเลียนแบบของจริง โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยการแก้ปัญหา ได้ใช้ทักษะการฟัง การพูด กระบวนการคิดและการตัดสินใจจากสถานการณ์นั้น ๆ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทบาทหรือในสถานการณ์นั้น ๆ ให้มากที่สุด

2.2.2 องค์ประกอบสำคัญของวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ทิตินา แชมมณี (2550, น. 370) กล่าวถึง การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. มีผู้สอนและผู้เรียน
2. มีสถานการณ์ ข้อมูล บทบาทและกติกาสื่อที่สะท้อนความเป็นจริง
3. ผู้เล่นในสถานการณ์มีปฏิสัมพันธ์กันหรือมีปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ ในสถานการณ์นั้น
4. ผู้เล่นหรือผู้สวมบทบาทมีการใช้ข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจ
5. การตัดสินใจส่งผลต่อผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง
6. มีการอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ ข้อมูล และกติกาของสถานการณ์ วิธีการเล่น พฤติกรรมการเล่น และผลการเล่น เพื่อการเรียนรู้
7. มีผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากนักวิชาการได้กล่าวมา สรุปได้ว่าองค์ที่สำคัญจะต้องประกอบด้วย ผู้สอน ผู้เรียน สถานการณ์ที่ต้องมีบทบาทให้กับผู้เรียนโดยบทบาทจะต้องมีเนื้อหาต้องสามารถให้ผู้เรียนได้คิดและตัดสินใจ สุดท้ายจะต้องมีการสรุปผลในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง

2.2.3 ขั้นตอนของวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2548, น. 224) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม
2. ขั้นสอน
3. ขั้นสรุปอภิปรายผล

ทิตนา เขมมณี (2552, น. 371-372) ได้แนะนำไว้ว่า ขั้นตอนของวิธีสอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีดังนี้

1. การเตรียมการ สอนเตรียมสถานการณ์จำลองที่จะใช้สอนโดยอาจสร้างขึ้นเอง เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยตรง ซึ่งถ้าจะสร้างขึ้นเอง ผู้สร้างจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการสร้าง รวมทั้งมีประสบการณ์ในสถานการณ์นั้นในความเป็นจริงหรือผู้สอนอาจเลือกสถานการณ์จำลองที่มีผู้สร้างไว้แล้ว หากตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการสถานการณ์จำลองที่วางจำหน่ายมีจำนวนไม่น้อย ผู้สอนสามารถศึกษาได้จากรายการและคำอธิบายซึ่งจะบอกวัตถุประสงค์และลักษณะของสถานการณ์จำลองไว้ สถานการณ์จำลองโดยทั่วไปมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เป็นสถานการณ์จำลองแท้ กับสถานการณ์จำลองแบบเกม
2. การนำเสนอสถานการณ์จำลอง บทบาท และกติกา เนื่องจากสถานการณ์จำลองส่วนใหญ่จะมีความซับซ้อนพอสมควรไปถึงระดับมาก การนำเสนอสถานการณ์ บทบาทและกติกา จึงจำเป็นต้องมีการเตรียมการอย่างดี ผู้สอนควรนำเสนออย่างเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอน ไม่สับสน และควรจัดข้อมูลทุกอย่างไว้ให้พร้อม ในการนำเสนอ ผู้สอนควรเริ่มด้วยการบอกเหตุผลและ

วัตถุประสงค์กว้าง ๆ แก่ผู้เรียนว่า การเล่นในสถานการณ์จำลองนี้จะให้อะไรและเหตุใดจึงมาเล่นกันต่อไปจึงให้ภาพรวมของสถานการณ์จำลองทั้งหมด แล้วจึงให้รายละเอียดที่จำเป็น เช่น กติกา บทบาท เมื่อทุกคนเข้าใจพอสมควรแล้วจึงให้เล่นได้

3. การเลือกบทบาท เมื่อผู้เรียนเข้าใจภาพรวม และกติกาแล้ว ผู้เรียนทุกคนควรได้รับบทบาทในการเล่น ซึ่งผู้เรียนอาจเป็นผู้เลือกเอง หรือในบางกรณี ครูอาจกำหนดบทบาทให้ผู้เรียนบางคนรับบทบาทซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ตรงกับความต้องการหรือความจำเป็นของผู้เรียนคนนั้น

4. การเล่นในสถานการณ์จำลอง ในขณะที่ผู้เรียนกำลังเล่นในสถานการณ์จำลองนั้น ผู้สอนควรติดตามอย่างใกล้ชิด เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียน และจดบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ นอกจากนั้นต้องคอยดูแลให้การเล่นดำเนินไปอย่างไม่ติดขัด ให้คำปรึกษาตามความจำเป็น รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

5. การอภิปราย เนื่องจากการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการสอนที่มุ่งช่วยผู้เรียนให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นจริงที่สถานการณ์นั้นจำลองขึ้นมา ดังนั้นการอภิปรายจึงควรมุ่งประเด็นไปที่การเรียนรู้ความเป็นจริงว่า ในความเป็นจริง สถานการณ์เป็นอย่างไร และอะไรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งผู้เรียนมักได้เรียนรู้จากการเล่นของตนในสถานการณ์นั้น จึงทำให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เมื่อได้เรียนรู้ความเป็นจริงแล้ว การอภิปรายอาจขยายต่อไปว่า เราควรจะให้สถานการณ์นั้นคงอยู่หรือเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างไร และจะทำการอย่างไรจึงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้

ไสว พิกขาว (2544, น. 122) ได้เสนอขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

ขั้นที่ 1: ขั้นปฐมนิเทศ

ขั้นที่ 2: ขั้นแสดงบทบาทตามสถานการณ์

ขั้นที่ 3: ขั้นอภิปราย

ขั้นที่ 4: ขั้นสรุปและประเมินผล

อินทิรา บุญยาทร (2542, น. 102-103) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ต้องประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน

1.1 กำหนดจุดประสงค์

1.2 กำหนดสถานการณ์จำลอง

2. ขั้นตอนดำเนินการสอน

2.1 ผู้สอนเสนอสถานการณ์จำลองโดยอาจใช้วิธีต่อไปนี้

2.2 ผู้เรียนศึกษาปัญหาและหาแนวทางที่จะแก้ปัญหา อาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

2.3 ผู้เรียนเสนอแนวทางแก้ปัญหา

เสริมศรี ลักษณะศิริ (2540, น. 271) อธิบายขั้นตอนของการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลอง จะต้องประกอบไปด้วย

1. ชี้นำ
2. ขั้นการเข้าร่วม
3. ขั้นแสดง
4. ขั้นอภิปราย
5. ขั้นสรุปและประเมินผล

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเตรียมการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองได้ปรับประยุกต์ขั้นตอนมาจากทิตนา แชมมณี (2552, น. 371-372) นั้น ประกอบด้วย 1) เตรียมความพร้อม โดยใช้สถานการณ์จำลองนั้น ผู้สอนควรเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดสถานการณ์ เตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน 2) เลือกบทบาทและวางแผน ครูผู้สอนมอบบทบาทให้กับผู้เรียนได้ศึกษาโดยผู้เรียนมีการวางแผน ฝึกซ้อมตามบทบาท 3) การเล่นในสถานการณ์จำลอง ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่ครูได้เตรียมไว้ให้ 4) อภิปรายและประเมินผลครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกัน สรุปผลในการดำเนินกิจกรรมว่ามีข้อบกพร่องในเรื่องไหน

2.2.4 ประโยชน์ของสถานการณ์จำลองในการเรียนการสอน

ทิตนา แชมมณี (2550, น. 373) การใช้สถานการณ์จำลองมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจ เนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง
2. เป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก ผู้เรียนได้เรียนอย่างสนุกสนาน การเรียนรู้มีความหมายต่อผู้เรียน
3. เป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหา และกระบวนการคิด เป็นต้น

สุวิทย์ มูลคำ (2546, น. 81) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองดังนี้

1. เป็นการให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสื่อสาร กระบวนการคิด เป็นต้น

2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมาก เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย

3. สามารถจัดประสบการณ์ที่เพิ่มประสิทธิภาพความจำได้ดี สามารถถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถจัดทดลองจริงได้ตามสมมติฐาน การทดสอบและการประยุกต์ใช้ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในวิธีการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาควบคุมเวลาในการจัดการเรียนรู้ได้ดีและสามารถประเมินผลได้อย่างถูกต้อง

ใช้สถานการณ์จำลองมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เกิดกระบวนการคิด การแก้ปัญหาส่งเสริมด้านการมีส่วนร่วม สามารถพัฒนาด้านการฟังและการพูดให้กับผู้เรียน นอกจากนี้ช่วยกล้าที่แสดงออก มีความมั่นใจในตัวเอง

2.3 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ

2.3.1 ความหมายของการฟัง

กระทรวงวัฒนธรรม (2556) ได้ให้คำจำกัดความการฟังว่า การฟัง หมายถึง การรับสารหรือเสียงที่ได้ยินทางหู การฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย มีมารยาทและรู้จักพินิจพิเคราะห์เนื้อหาของสารที่รับว่ามีข้อเท็จจริง อย่างไร รู้จักจับใจความสำคัญ ใจความย่อ ยสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้รับสารได้ประโยชน์จากการฟังอย่างเต็มที่

เตือนใจ อัฐวงศ์ (2557) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง การรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ จากแหล่งของเสียง ซึ่งอาจจะรับรู้ผ่านผู้พูดโดยตรงหรือรับรู้ผ่านอุปกรณ์บันทึกเสียงต่าง ๆ โดยแหล่งเสียงจะส่งผ่านประสาทสัมผัสทางหูเข้ามา แล้วผู้ฟังเกิดการรับรู้ความหมายของเสียงที่ได้ยิน จากนั้นนำความหมายที่ได้รับรู้ไปพิจารณาทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้พูด ประเมินค่าสารที่ได้ฟัง และสามารถนำสารที่ได้จากการฟังไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนได้

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และบาหยัน อิมสำราญ (2550, น. 79) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการฟังไว้ว่า การฟังต่างกับการได้ยิน เพราะการได้ยินเป็นเพียงการรับรู้คลื่นเสียงที่กระทบโสตประสาทแต่การฟัง หมายถึงการรับรู้คลื่นเสียงแล้วแปลความหมายของเสียงที่ได้ยินด้วย การฟังจึงสัมพันธ์กับกระบวนการคิด เพราะการจะฟังให้เข้าใจได้นั้น ผู้ฟังต้องฟังแล้วคิดตามไปด้วย

ชายุดา จันทะปิตตา (2555, น. 19) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการรับรู้ที่เกิดจากการได้ทำและตีความหมายโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้ทำต้องมีความสนใจและพิจารณาคัดสรรสาระที่ได้ฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงตามสถานการณ์และวัตถุประสงค์นั้น ๆ

Widdowson (1983, pp. 59-60) คนที่มีความสามารถในการฟังคือคนที่สามารถทำนายได้ว่าผู้พูดกำลังจะพูดอะไรต่อไปอีกคำที่จะเดาความหมายของศัพท์ที่ไม่รู้สามารถนำความรู้ที่มีอยู่เดิมไปต่อความรู้ในเนื้อหาที่รับฟังใหม่ได้จับประเด็นสำคัญแล้วมองข้ามสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ให้ความสำคัญไว้ในความทรงจำซึ่งอาจจดบันทึกเพื่อช่วยจำ นอกจากนี้ยังต้องรู้ซึ่งถึงการใช้คำเชื่อมต่างๆ เพื่อสามารถจะปะติดปะต่อเรื่องราวได้ทราบลักษณะการเน้นเสียงตามความนิยมของภาษาและสังคมรู้จักวินิจฉัยข้อมูลในขณะเดียวกันก็จะต้องพิจารณา เจตคติและความสนใจของผู้พูดด้วย

สรุปได้ว่าการฟังคือการรับรู้สิ่งที่ได้ฟัง มีความเข้าใจในสิ่งนั้นๆ เมื่อผู้ฟังเข้าใจก็สามารถแสดงออกทาง คำพูดได้เพื่อให้การฟังมีประสิทธิภาพและเข้าใจความหมายของผู้พูดอย่างชัดเจนขึ้นอยู่กับผู้ฟังมีความสนใจ ความตั้งใจมีความรู้ทางภาษา สามารถในการเรียบเรียง ตีความ เพื่อที่จะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาว่า มีความหมายอย่างไรและมีประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสานจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์

2.3.2 ความสำคัญของการฟัง

ฟิลิปต์ (2545, น. 31) ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปผู้เรียนมีความสามารถในการเข้าใจภาษามากกว่าการพูดและเมื่อเด็กเรียนภาษาที่สองจะต้องมีระยะของ “การเงยบ” ซึ่งเป็นระยะที่ผู้เรียนจะฟังภาษาที่อยู่รอบตัว ขณะเดียวกันก็รวบรวมความคิด และสร้างกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของตน ผู้เรียนจึงไม่ควรถูกกำหนดให้พูดจนกว่าจะมีความพร้อม

ณัฐวดี ธรรมเดชะ (2559, น. 48) กล่าวว่าสรุปไว้ว่า การฟังนั้น หมายถึง กระบวนการในการรับสารและผู้ฟังสามารถเข้าใจเรื่องที่ได้ฟังว่าผู้พูดนั้นพูดเกี่ยวกับเรื่องอะไรและสามารถตีความเรื่องที่ได้ ฟังได้ ซึ่งการตีความในเรื่องที่ได้ฟังนั้นต้องใช้ประสบการณ์ ความรู้เดิม ตลอดจนความสามารถทางภาษานั้น ๆ

รุ่งพนอ รักอยู่ (2559, น. 11) กล่าวว่าไว้ว่าการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นทักษะที่เกิดขึ้นก่อนทักษะการพูด หากไม่มีทักษะการฟัง เราจะไม่สามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ การสนทนาจะประสบผลและครบกระบวนการสื่อสารได้นั้น ผู้ฟังต้องเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดออกมา เมื่อสะสมตัวบ่อนทางภาษามากพอและพร้อมที่จะพูดการพูดจึงเกิดขึ้น

Nation (2009) กล่าวถึง ความสำคัญของการฟังว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญของการเรียนภาษา ผู้เรียนจะได้รับข้อมูล ความรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนภาษา เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลจากการฟังแล้วผู้เรียนสามารถเริ่มต้นทักษะการพูดได้

จากทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการฟังที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของการฟัง คือการฟังช่วยพัฒนาทักษะการเรียนภาษาหลายด้าน โดยเฉพาะเรื่องการออกเสียง การจะเป็นผู้พูดที่ดีควรจะเป็นผู้ฟังที่ดีด้วย การเป็นผู้ฟังที่ดีจะได้รับความเคารพและยอมรับจากผู้อื่น ได้รับฟังเรื่องที่ไม่เคยรู้มาก่อนและเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการฟัง

การรับฟังเรื่องที่มีประโยชน์ นอกจากจะได้รับความบันเทิงและข้อคิดต่าง ๆ แล้วสามารถนำเรื่องที่ฟังมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของตนเองด้วย

2.3.3 องค์ประกอบการฟัง

วรวรรณ เปลียนบุญเลิศ (2548, น. 73; อ้างถึงใน Valette, 1967, pp. 141-149) อ้างถึงใน ได้จำแนกลำดับขั้นของการฟังออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

1. การรับรู้ (Perception) ผู้ฟังสังเกตความแตกต่างของภาษาเกี่ยวกับ เสียง คำ การเน้นและระดับเสียงขึ้นลงของข้อความ
2. การระลึก (Recognition) ผู้ฟังเข้าใจความหมายของข้อความของข้อความสั้น ๆ ที่ได้ยิน
3. การรับข้อมูล (Reception) ผู้ฟังเข้าใจสัญลักษณ์ทางไวยากรณ์ คำศัพท์ ประโยค และบทความสั้น ๆ
4. ความเข้าใจ (Comprehension) ผู้ฟังสามารถเข้าใจคำอธิบาย คำสอน รู้จักจับใจความของข้อความที่ได้ยิน แม้จะมีคำที่ไม่รู้ความหมายแทรกอยู่และสามารถฟังข้อความที่พูดอย่างรวดเร็วได้
5. การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้ฟังเข้าใจและแยกประเภทของข้อความที่ฟังได้ว่าเป็นภาษามาตรฐานหรือไม่ ตลอดจนเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก และความมุ่งหมายของผู้พูด จากน้ำเสียง และถ้อยคำที่เน้น ผู้ฟังสามารถประเมินผลได้ว่าภาษาที่ได้รับฟังนั้นเหมาะสมที่จะใช้ในการสื่อความคิดหรือไม่

วันเฉลิม นະนัน (2563) ตระหนักและเห็นความสำคัญและปัญหาของการฟัง จึงสนใจนำแนวคิดรูปแบบการสอนการฟัง 3 ขั้นตอน (Pre-While-Post Listening) และการเรียนรู้ โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-based Learning) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังเพื่อความเข้าใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนยางซ้ายพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนการฟังเพื่อความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีขั้นตอนการสอนทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นกระตุ้นคำศัพท์ (Learning to Vocab) ผู้เรียนจะมีความสามารถในการฟังได้ดี ผู้เรียนต้องถูกกระตุ้นด้วยคำศัพท์ หรือมีคำศัพท์ที่จดจำได้เพียงพอ
2. ขั้นการออกเสียง (Learning to Pronounce) การออกเสียงหรือสำเนียงของเจ้าของภาษามีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นผู้เรียนจึงต้องถูกกระตุ้นหรือเรียนรู้การออกเสียงและสำเนียง

3. ขั้นขณะฟัง (Learning to Listen) การฟังที่ดีนั้น ไม่ใช้การแปลทุกคำที่ของมาจากการพูดในแต่ละครั้ง แต่การฟังที่ดีนั้นคือการฟังคำ วลี หรือประโยคที่สำคัญและคาดเดาเหตุการณ์หรือสถานการณ์จากเรื่องที่ฟังได้

4. ขั้นฝึกฝนการฟัง (Learning to Practice) การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้ผู้เรียนมีศักยภาพและประสิทธิภาพในการฟังมากขึ้น เพราะการฝึกฝนทำให้เกิดความชำนาญ

5. ขั้นการประยุกต์ใช้ (Learning to Apply) การประยุกต์ใช้ เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพื่อเกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น

Lemlech (1999, p. 60) อธิบายว่าการฟังมีองค์ประกอบด้วย 3 ระดับ ดังนี้

1. การตีความ (Auding) เป็นการฟังระดับสูง ผู้ฟังสามารถรับรู้สิ่งที่พูดและสามารถคิดวิเคราะห์วิจารณ์สิ่งที่ฟังได้

2. การฟัง (Listening) เป็นการฟังระดับรองลงมาผู้ฟังสามารถบอกและจำแนกเสียงที่ได้ยิน

3. การได้ยิน (Hearing) เป็นการฟังระดับต่ำที่สุด ผู้ฟังสามารถรับเสียงต่าง ๆ ได้สรุปได้ว่าระดับทักษะการฟังซึ่งประกอบด้วย การได้ยิน การฟัง การแปลหรือตีความและการตอบ มีความสำคัญและเกี่ยวเนื่องกัน เพราะต้องผสมผสานกันไปทุกกระบวนการ

2.3.4 การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้เสนอแนวทางการออกแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังว่า ควรคำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบทโดยเลือกเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ มีข้อควรพิจารณา 2 ประการ คือ

1. สถานการณ์ในการฟัง สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดการฟังภาษาอังกฤษได้นั้น ควรเป็นสถานการณ์ของการฟังที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง สถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองในห้องเรียน ซึ่งอาจเป็น การฟังคำสั่งครู การฟังเพื่อนสนทนา การฟังบทสนทนาจากบทเรียน การฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์

2. กิจกรรมในการสอนฟัง แบ่งเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening) กิจกรรมระหว่างฟัง หรือ ขณะที่ฟัง (While-listening) และกิจกรรมหลังการฟัง (Post-Listening) แต่ละกิจกรรมอาจใช้เทคนิค ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ผู้เรียนจะฟังข้อความได้อย่างเข้าใจ ควรต้องมีข้อมูลบางส่วนเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง โดยครูผู้สอนอาจจะใช้กิจกรรมนำให้ผู้เรียนได้ข้อมูลบางส่วนเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจในบริบท ก่อนการรับฟังสารที่กำหนดให้ เช่น การใช้รูปภาพ อาจให้ผู้เรียนดูรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะฟัง สนทนา อภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น การเขียนรายงานคำศัพท์ อาจจะทำให้ผู้เรียนจัดทำรายการคำศัพท์ที่รู้จักโดยใช้วิธีการเขียนบันทึกคำศัพท์ที่ได้ยิน

ขณะรับฟังสาร หรือการขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบ คำศัพท์ในสารที่อ่านและฟังไปพร้อม ๆ กัน การอ่านคำถาม อาจให้ผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวในสารที่จะฟัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบแนวทางว่าจะฟังเกี่ยวกับเรื่องใด เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้าเกี่ยวกับข้อมูลประกอบการฟัง และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการฟังสารนั้น ๆ การทบทวนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องอาจทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะปรากฏในสารที่จะได้ฟัง เป็นการช่วยทบทวนข้อมูลส่วนหนึ่งของสารที่จะได้เรียนรู้ใหม่จากการฟัง

2.2 กิจกรรมระหว่างฟัง หรือ กิจกรรมระหว่างสอนฟัง (While-Listening) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในขณะที่ฟังสารนั้น ๆ กิจกรรมนี้มิใช่การทดสอบการฟัง แต่เป็นการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาหลังจากการได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมระหว่างการฟังแล้ว เช่น อาจฝึกทักษะการเขียน สำหรับผู้เรียนระดับต้น โดยให้เขียนตามคำบอก (Dictation) ประโยคที่ได้ฟังมาแล้ว เป็นการตรวจสอบความรู้ ความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ของประโยคนั้น ๆ หรือฝึกทักษะการพูด สำหรับผู้เรียนระดับสูงโดยการให้อภิปรายเกี่ยวกับสารที่ได้ฟัง หรืออภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์หรือเจตคติของผู้พูด

Davies and Pearse (2000, pp. 77-78) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟังในห้องเรียน ผู้สอนควรเน้นในเรื่องการท้าทาย การตั้งคำถาม การให้คำแนะนำ การอธิบาย และการเล่าเรื่องราวต่างๆ เป็นต้น เพราะเรื่องเหล่านี้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเป็นการฝึกฝนความเข้าใจในการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าเราฝึกใช้ภาษาอังกฤษในแบบนี้ จะทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความหมาย เพราะมีการปฏิบัติจริง โดยแบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนฟัง ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมตัวของนักเรียนโดยผู้สอนอาจจะบอกหรืออธิบายนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อหรือจุดมุ่งหมายของเรื่องที่ฟังก่อน ไม่ใช่เพียงบอกให้ฟังแล้วเปิดแถบเสียง เช่น อาจจะให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้เรื่องอะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่อง หรือจากรูปภาพ นอกจากนี้ ผู้สอนต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญ ๆ ที่จะพบในบทฟัง ตลอดจนโครงสร้างทางภาษาต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจอย่างถูกต้อง

2. ขั้นระหว่างการฟังในขั้นนี้ ผู้สอนจะช่วยให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจในเนื้อหา และอย่าคาดหวังว่านักเรียนต้องเข้าใจทุกคำพูด ผู้สอนสามารถช่วยนักเรียนได้ โดยการตั้งคำถามเพื่อเพิ่มรายละเอียดและความเข้าใจในเนื้อหาให้นักเรียน นอกจากนี้ ผู้สอนอาจใช้กิจกรรมการฟังดังต่อไปนี้ เช่น การเติมคำ หรือประโยค การเรียงรูปภาพตามบทฟัง การตอบคำถามหรือการปฏิบัติตามคำแนะนำ

3. ชั้นหลังฟัง ในขั้นนี้ ผู้สอนต้องช่วยให้นักเรียนได้เกิดความคิดเป็นของตนเองและเรียนรู้จากประสบการณ์ในการฟัง โดยผู้สอนจะต้องฝึกฝนนักเรียนจากทักษะการฟังไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น การพูดแสดงความคิดเห็น การย่อความหรือการเขียนรายงานสั้นๆ

Anderson and Lynch (1988, p. 79) ได้เสนอประเภทของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง ดังนี้

1. ฟังแล้วปฏิบัติตาม เช่น ฟังการบอกทิศทาง
2. ฟังเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น ฟังนิทาน
3. ฟังแล้วปฏิบัติตาม เช่น ฟังและทำเครื่องหมายหรือวาดรูป
4. ฟังแล้วแสดงอารมณ์ความรู้สึก
5. ฟังแล้วเติมสิ่งที่ขาดหายไป เช่น ฟังและเติมคำในบทสนทนา
6. ฟังแล้วแก้ไขข้อผิดพลาด
7. ฟังแล้วแสดงความคิดเห็น เช่น ฟังและพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
8. ฟังแล้วทบทวน

การจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง มีหลากหลายกิจกรรมที่นำมาใช้กับผู้เรียนขึ้นอยู่กับผู้สอนจะนำกิจกรรมไหนมาใช้ โดยจะต้องสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนและจุดประสงค์ของผู้สอน เช่น การฟังเพื่อสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ฟังแล้วปฏิบัติตามได้

2.3.5 การวัดและประเมินผลการฟังภาษาอังกฤษ

Cohen (1994, pp. 257-258) กล่าวถึงการวัดผลการฟังไว้สรุปได้ว่า การวัดผลการฟังมีหลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าจะเลือกใช้วิธีใดที่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนี้

1. ฟังเพื่อแยกเสียง (Discrimination of Sounds) เป็นการทดสอบการฟังเพื่อแยกแยะเสียงที่แตกต่างกัน เช่น แยกความหมายที่ต่างจากพวก อาจเป็นคำศัพท์ หรือประโยค แยกความเหมือนและความต่างของประโยคที่ได้ฟัง และฟังเพื่อบ่งบอกความรู้สึกของน้ำเสียงผู้พูด
2. ฟังเพื่อแยกไวยากรณ์ (Listening for Grammatical Distinctions) เป็นการฟังประโยคเพื่อแยกแยะไวยากรณ์ เช่น แยกว่าเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์
3. ฟังคำศัพท์ (Listening for Vocabulary) เป็นการฟังคำศัพท์แล้วแสดงท่าทาง เช่น คำสั่งต่าง ๆ
4. ฟังเพื่อความเข้าใจ (auditory comprehension) เป็นการฟังเพื่อทดสอบความเข้าใจ เช่น ฟังแล้วตอบคำถาม เลือกคำตอบที่เหมาะสมกับบทสนทนา

รูปทอง กว่างสวาสตี (2549, น. 80) กล่าวไว้สรุปได้ว่าการทดสอบการฟังในขั้นก่อนพูด และขั้นเริ่มต้นใช้ภาษาเน้นให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์และข้อความสั้นๆ ที่สำคัญที่นำไปสู่การเดาความหมาย

ผู้สอนอาจใช้รูปภาพคน สิ่งของและสถานการณ์ที่หลากหลาย เทคนิคที่ง่ายที่สุดคือใช้ภาพประกอบ ในขณะที่พูด หลังจากนั้นผู้เรียนตอบคำถามสั้นๆ

Flowerdew and Miller (2005, pp. 202-203) ได้กล่าวถึง การทดสอบการฟังว่ามีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น แบบทดสอบวัดความสามารถและจัดระดับความรู้ (Proficiency and Placement Test) เป็นการทดสอบเพื่อวัดและประเมินความสามารถทางด้านภาษาของผู้เรียนในวิชาเฉพาะเจาะจง ผู้สอนจึงต้องออกแบบแบบทดสอบที่เหมาะสมกับการฟังแต่ละรูปแบบ มีคำถามที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังหลากหลายรูปแบบยกตัวอย่างต่อไปนี้

1. การเขียนตามคำบอก (Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้สอนอ่านเรื่องที่มีความยาวประมาณ 150 คำ ให้ผู้เรียนฟังทีละประโยคหรือวลีผู้เรียนเขียนประโยคหรือวลีที่ได้ยิน ซึ่งการทดสอบประเภทนี้นิยมใช้เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาของผู้เรียน

2. การเขียนตามคำบอกแบบเติมคำ (Partial Dictation) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียนได้รับแบบทดสอบที่ละเว้นข้อความส่วนใหญ่ไว้แล้วฟังเรื่องหรือเนื้อหาฉบับเต็มเพื่อให้ผู้เรียนเติมคำหรือวลีลงในช่องว่างให้ได้เนื้อเรื่องที่สมบูรณ์

3. การฟังเรื่องแล้วตอบคำถาม (Text with Questions) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่ผู้สอนอ่านหรือการฟังจากแถบบันทึกเสียงแล้วทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบ

4. การตอบสนองต่อประโยคที่ได้ยิน (Responding to Statement) คือ วิธีการทดสอบที่ผู้เรียนฟังประโยคหรือคำถามแล้วตอบสนองต่อสิ่งที่ได้ยินโดยการเลือกคำหรือรูปภาพ ระบุว่าประโยคหรือคำถามที่ได้ฟังนั้นถูกหรือผิด หรือตอบสนองด้วยคำตอบแบบสั้น ๆ

5. การตอบคำถามถูก-ผิดแบบสามตัวเลือก (Three Choices True-False) คือ วิธีการทดสอบที่พัฒนามาจากแบบทดสอบประเภทเลือกคำตอบแบบถูก-ผิด (True or False Test) โดยเพิ่มการแสดงความคิดเห็น หรือการเพิ่มตัวเลือก “ไม่ได้ระบุไว้”

6. การเติมคำจากการฟังแถบบันทึกเสียง (Recorded Cloze) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังเทปหรือแถบบันทึกเสียง ซึ่งในทุก ๆ คำที่ 15 จะถูกแทนที่ด้วยเสียงสัญญาณอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คำ หรือวลีจากเรื่องและมีการหยุดระหว่างประโยค เพื่อให้ผู้เรียนเติมคำหรือวลีให้เนื้อเรื่องสมบูรณ์

สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลการฟังภาษาอังกฤษ มีหลากหลายรูปแบบ การทดสอบแบบทางตรง กึ่งทางตรง และทางอ้อม การเลือกกิจกรรมการทดสอบความสามารถด้านการฟังต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และความสามารถของผู้เรียน

2.4 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.4.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษ

เดอนใจ เฉลิมกิจ (2545, น. 57) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นทักษะที่สอนยาก เพราะผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่ององค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษาเป็นอย่างดี เพื่อที่จะพูดในสิ่งที่ต้องการสื่อได้ เช่น คำศัพท์ การออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ หัวข้อทางภาษา เป็นต้น

พรสวรรค์ สืบป้อ (2550, น. 163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวเอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้นจุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

Scott (1981, p. 70) ให้ความหมายว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบ พฤติกรรมตีความหมายในสิ่งที่ได้ฟังได้

สมปราชญ์ อัมมะพันธ์ (อ้างถึงใน ชนิดสิริ ศุภพิมล, 2545) กล่าวว่า การพูดหมายถึง พฤติกรรมตามธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ใช้เป็นเครื่องช่วยในการสื่อความหมายให้เข้าใจซึ่งกันและกัน โดยใช้เสียง รหัส หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็นและความต้องการจากผู้พูดให้ได้ผลตรงตามความมุ่งหมายของผู้พูด เช่น ต้องการให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ หรือจูงใจให้คล้อยตามความคิดเห็นของผู้พูด

William Litterwood (1995) ได้อธิบายว่า การพูดหมายถึงการแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดจำเป็นต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ ดังนั้นจึงต้องพูดให้ถูกต้องตามหลักภาษา และใช้คำพูดที่เหมาะสมรวมถึงพูดได้ถูกต้องตาม

สรุปได้ว่าการพูดเป็นการสื่อสารโดยการใช้เสียง ภาษาและท่าทางเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจและข่าวสาร โดยใช้เสียงและการใช้อากัปกิริยาที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและได้รับรู้จุดประสงค์ของผู้พูด เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2.4.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ

เทวี คุ้มภยันต์ (2544, น. 5) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการพูดไว้ว่าในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การพูดจัดเป็นทักษะที่เราใช้กันมากเป็นอันดับสองรองจากทักษะการฟังเราใช้การพูดในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร การพูดดีย่อมมีผลต่อการดำเนินชีวิต

ทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพครู ถ้ารู้จักพูดนำเสนอข้อมูลให้แก่นักเรียนได้อย่างน่าสนใจ และถูกต้องเหมาะสม ย่อมทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน ไม่เครียด และช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพทางการเรียนได้เป็นอย่างดี

สมปราชญ์ อัมมะพันธุ (2540, น. 6-9) กล่าวถึงความสำคัญในการสื่อสารที่ประหยัด รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ยังมีความสำคัญในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การสร้างมนุษยสัมพันธ์ การพูดเป็นการสื่อสารสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีแก่ทุก ๆ คน โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ แต่ผลย่อมนำไปสู่ความสุขและความสำเร็จเพียงแต่ผู้พูดระมัดระวังถ้อยคำ น้ำเสียงให้สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล

2. การสร้างสันติภาพ การพูดสามารถสร้างความเข้าใจ กระทบความสัมพันธ์ แก่ประชาคมระดับประเทศและระดับโลก เช่น การพูดของนักการทูตและผู้บริหารที่มีชื่อเสียงก้องโลก เช่น ประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น, บิลล์ คลินตัน, โดนัลด์ ทรัมป์ เป็นต้น

3. การประกอบอาชีพ การพูดเป็นสื่อช่วยให้หลายๆ อาชีพประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพครู-อาจารย์ ที่ต้องถ่ายทอดความรู้ ให้คำปรึกษา แนะนำ อบรม ชักจูง โน้มน้าวผู้เรียนอยู่ตลอดเวลาที่ทำการสอน

สรุปได้ว่าการพูดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะการพูดเป็นสื่อที่ง่าย สะดวก ประหยัดและมีประโยชน์ ไม่ว่าจะเป็นการทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ ขอความช่วยเหลือ การประชุมอภิปราย การโฆษณาชวนเชื่อ การตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น ล้วนแล้วแต่ต้องใช้ การพูดเป็นปัจจัยสำคัญทั้งหมด

2.4.3 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษ

กุนทลีย์ ไวทยะวณิช (2545, น. 2) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการพูด ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) คือ ผู้ต้องการแสดงออกถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือ ความต้องการให้อีกผู้หนึ่งรับรู้ผู้พูดต้องใช้ภาษา น้ำเสียง กิริยาท่าทาง ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบ เช่น หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง ภาพประกอบ หรือการสาธิต เพื่อให้การพูดบรรลุวัตถุประสงค์

2. เนื้อหาสาระ (Speech) คือเนื้อเรื่องซึ่งอาจเป็นความรู้ ความต้องการหรืออารมณ์ ของผู้พูดที่ต้องการแสดงออกเนื้อหาสาระนั้น อาจเป็นการแจ้งให้ทราบ เล่าให้ฟัง ถามให้ตอบ สั่งให้ทำ หรือแนะนำให้คิด

3. ผู้ฟัง (Audience) คือผู้รับเนื้อหาสาระจากผู้พูด ผู้ฟังจะรับรู้เรื่องราวของผู้พูด ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความสนใจ ระดับความรู้ ความสามารถในการเข้าใจภาษาอายุ และ เพศ เป็นต้น ผู้ฟังอาจเป็นคนเดียวหรือกลุ่มคนก็ได้

รวีวงศ์ ศรีทองรุ่ง (2540, น. 10-11) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารแบบเผชิญหน้า (Face to Face Communication) ระหว่างบุคคล ดังนั้น การพูดจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมององค์ประกอบ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) เป็นผู้สื่อสารไปยังผู้ฟัง จึงต้องแสดงความสามารถในการพูด ถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการรู้จักการใช้ภาษา เสียง อากัปกริยาและรู้จักสะสมความคิดที่อ่านที่มีคุณค่า มีประโยชน์ และรวบรวมความคิดต่าง ๆ เหล่านั้นให้เป็นระเบียบ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่ายชัดเจน และรวดเร็ว
2. สารเนื้อหาที่พูด (Speech) ผู้พูดควรจะพูดเรื่องที่ตนถนัดและมีความรอบรู้ในเรื่องนั้น มีการเตรียมลำดับและการดำเนินเรื่องที่ดีและถูกต้อง
3. ผู้ฟัง (Audience) การสื่อสารความหมายเป็นขบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ ผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น หากรู้จักคิดวิเคราะห์ผู้ฟัง
4. เครื่องมือในการสื่อความหมาย (Communication channel) สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปให้คนฟัง เช่น เสียง สีหน้า อากัปกริยา ท่าทางและอาจรวมไปถึง โสตทัศนอุปกรณ์อื่นๆ
5. ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด การพูดทุกชนิดจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือผลที่เกิดขึ้น

Oller (1979, pp. 320-326) แบ่งองค์ประกอบการพูดออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. สำเนียง
2. ศัพท์
3. ไวยากรณ์
4. ความคล่องแคล่ว
5. สามารถเข้าใจคำพูดผู้อื่น

สรุปองค์ประกอบของการพูดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการที่จะทำให้การพูดมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น นอกจากนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ แล้ว ผู้พูดควรพูดสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสถานการณ์และให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการสนทนา

2.4.4 การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2543, น. 81-83) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด โดยกำหนดกิจกรรมและตัวกระตุ้นสำหรับการพูดไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการสอนพูด
  - 1.1 ให้บรรยายสิ่งของหรือรูปภาพ

- 1.2 ให้นักเรียนวาดภาพหรือเขียนแผนภูมิ
- 1.3 นักเรียนประกอบชิ้นส่วนเครื่องมือ กลไก อย่างใดอย่างหนึ่ง
- 1.4 ให้นักเรียนจัดเรียงลำดับภาพ
- 1.5 บอกทางไปที่ใดที่หนึ่ง
- 1.6 เล่าเรื่อง
- 1.7 รายงาน
- 1.8 แสดงความคิดเห็น
- 1.9 บรรยายสถานการณ์ บุคคล สถานที่
2. ตัวกระตุ้นสำหรับการพูด
  - 2.1 ข้อความ
  - 2.2 ภาพ
  - 2.3 สถานการณ์ กิจกรรม
  - 2.4 โสตทัศนูปกรณ์ เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง วิทยุ วีดิทัศน์

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษจะมีองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างเพื่อช่วยให้นักเรียนสนใจและพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น

2.4.5 การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษ

Carroll (1982, pp. 53-55, 134-139) ได้ให้แนวทางการให้คะแนนการพูดได้ ดังนี้

- 5 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้ไม่ติดขัด
- 4 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้เมื่อถามต่อ
- 3 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบมีความลังเล ไม่ตอบทันที
- 2 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดในครั้งแรก แต่แก้ไขให้ถูกต้องได้
- 1 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดและตะกุกตะกักแต่แก้ไขได้บ้าง
- 0 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วไม่เข้าใจคำถาม และไม่พูดเลย

Bartz (1979, pp. 18-22) เสนอความคิดเห็นว่า การกำหนดความสามารถในการพูดจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ
3. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

4. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

5. ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดโดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อการสื่อสาร

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546, น. 15) กล่าวถึงการประเมินผลการพูด มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือพูดภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้ประเมินมีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

Heaton (1990, pp. 61-119; อ้างถึงใน สุกัญญา ศิลประสาธ, 2544, น. 19) ได้ให้ตัวอย่างวิธีการวัดและประเมินผลการพูดไว้ ดังนี้

1. การเล่าเรื่องหลังจากได้อ่านแล้ว (Re-Telling Stories) นักเรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดให้ในใจ แล้วจึงเล่าเรื่องที่ทำนั้นให้ครูฟัง

2. การใช้ภาพ (Using pictures) การใช้ภาพมีประโยชน์ในการทดสอบทักษะการพูดมาก ภาพที่ใช้ควรมีผลต่อการใช้รูปแบบทางภาษา มองเห็นได้ชัดเจน วิธีการใช้ภาพในการประเมินผลมีวิธีการต่าง ๆ กัน กล่าวคือ

2.1 บรรยายภาพ (Picture for Description) ให้นักเรียนบรรยายภาพเป็นกลุ่มอธิบายถึงคน วัตถุและสถานที่ต่าง ๆ ในภาพ ผู้ประเมินไม่ควรถามคำถามเกี่ยวกับภาพมากไป แต่ควรกระตุ้นให้นักเรียนเป็นฝ่ายพูด

2.2 เปรียบเทียบภาพ (Picture for Comparison) นักเรียนจะได้รับภาพที่คล้ายกันเป็นคู่จากนั้นจะหาจุดที่ต่างกันในภาพของคนโดยจะไม่มองภาพของอีกฝ่ายหนึ่งนักเรียนจะถามหรือปฏิเสธคู่สนทนาตามภาพที่ตนได้รับ

2.3 จัดลำดับภาพ (Sequences of Pictures) การจัดลำดับของภาพเพื่อเล่าเรื่องใช้ภาษาในรูปอดีตมากกว่าการบรรยายสิ่งที่กำลังเกิดขึ้น การลำดับภาพจะแสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการทำสิ่งใด ๆ เช่น การลำดับภาพนี้มักใช้ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.4 บอกคำพูดของคนในภาพ (Picture in Speech Bubbles) นักเรียนจะได้รับภาพที่ไม่มีคำพูด (อาจเป็นภาพ การ์ตูนช่อง การ์ตูนเรื่อง หรือ ภาพเรื่องราว) แล้วเดาว่าคนนี้กำลังพูดว่าอะไร ผู้ประเมินจะกระตุ้นให้นักเรียนพูดให้มากที่สุด เนื่องจาก จุดประสงค์ของการให้นักเรียนเดาคำพูดของคนในภาพไม่ใช่การเดาให้ถูกต้อง แต่เป็นการแสดงความสามารถในการพูดของนักเรียนวิธีการนี้สามารถใช้ทดสอบนักเรียนเป็นคู่หรือรายบุคคลได้

2.5 บอกเส้นทางตามแผนที่ (Maps) นักเรียนจะได้รับแผนที่ แล้วให้นักเรียนบอกเส้นทางไปตามแผนที่ หากสอบเป็นคู่ นักเรียนคนหนึ่งจะเป็นคนบอกเส้นทางอีกคนหนึ่งจะปฏิบัติตามและไปตามเส้นทางบนแผนที่

3. การสัมภาษณ์ (Oral interview) การสัมภาษณ์เป็นการทดสอบการฟัง-พูดที่ดีมากที่สุดแบบหนึ่ง เนื่องจากนักเรียนจะอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริง การสัมภาษณ์จะเริ่มต้นด้วยการให้นักเรียนบอกรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

จากคำกล่าวข้างต้น การประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษก็สามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งผู้ประเมินสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสมกับการประเมินของตนเองได้จากการศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการพูด เกณฑ์การ แบ่งระดับความสามารถในการพูดและวิธีการวัด และประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

2.5 แผนการจัดการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

วันชัย แยมจันทร์ฉาย (2554, น. 26) กล่าวสรุปไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนล่วงหน้าเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจัดทำเป็นเอกสาร เนื้อหาความรู้ สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมและการประเมินผล

สำลี รักสุทธี (2553, น. 16) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการหรือโครงสร้างที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อการปฏิบัติการสอนในวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

สมาน เอกพิมพ์ (2560, น. 372) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประสพการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผล เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการหรือโครงสร้างที่จัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อการปฏิบัติการสอนในวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 306) กล่าวถึงความสำคัญของแผนการเรียนรู้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีความหมายมากขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง
2. ช่วยให้ครูมีสื่อการสอนที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยังทำให้สอนได้ครบถ้วนตรงตามหลักสูตร
3. เป็นผลงานทางวิชาการที่สามารถนำไปเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้
4. ช่วยให้เกิดความสะดวกแก่ครูผู้สอนแทน กรณีที่ผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนได้

วันชัย แยมจันทร์ฉาย (2554, น. 27) กล่าวสรุปไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครู จะทำให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับ ไม่หลงทาง มีระยะเวลาในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่ชัดเจน อันจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามที่คาดหวัง

สำลี รักสุทธี (2553, น. 16) กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนที่ดีจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนมีกิจกรรม สื่อ การวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกันตลอด แนวที่สำคัญต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากที่สุด ทุกขั้นตอน ทุกกระบวนการต้องลงสู่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. เป็นแผนการสอนที่มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทของผู้บอกคำตอบ มาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง
3. เป็นแผนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนรับรู้ และนำกระบวนการไปใช้จริง
4. เป็นแผนการสอนที่ส่งเสริมให้ใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูป ราคาสูง

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 213) กล่าวไว้ว่า แผนการสอนที่ดีจะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดี ดังนั้น ผู้สอนจึงควรทราบถึงลักษณะของแผนการสอนที่ดี ซึ่งมีดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตร และแนวการสอนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. นำไปใช้สอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด

4. มีความกระจ่างชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
6. ทุกหัวข้อในแผนการสอนมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

จากความหมายของนักวิชาการข้างต้น สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญสำหรับครูผู้สอนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะจะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครู จะทำให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับ มีระยะเวลาในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่ชัดเจนและช่วยให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์

2.5.3 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ (Lesson Plan) ประกอบด้วย 9 หัวข้อโดยการบูรณาการของหน่วย

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 7 หัวข้อ เพิ่มเติมของคณะกรรมการข้าราชการครู 9 หัวข้อ ดังนี้ (สำลี รักสุทธีและคณะ, 2546, น. 21)

1. สารสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนเมื่อเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว
3. เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities) เป็นการเสนอขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนดไว้
5. สื่อและอุปกรณ์ (Instructional Media) เป็นสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
6. การวัดผลประเมินผล (Measurement and Evaluation) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดผลประเมินผลว่า นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ตามกำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอนแยกประเมินผลเป็นประเมินผลก่อนสอน ขณะสอนและหลังการสอน
7. กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมการบันทึกการสอนก่อนนำไปใช้สอน
8. ข้อเสนอแนะของผู้บังคับบัญชา เป็นการบันทึกการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสนอแนะหลังจากได้ตรวจสอบความถูกต้อง การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อ ในแผนการเรียนรู้ มีความสมบูรณ์ เช่นการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อและการวัดผลประเมินผลให้มีความสอดคล้อง ส่งเสริมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนการสอน
9. บันทึกการสอน เป็นการบันทึกของผู้สอน บันทึกหลังจากนำแผนการใช้สื่อและการวัดผลประเมินผลไปใช้แล้วเพื่อนำแผนไปปรับปรุงและใช้สอนในคราวต่อไป

สรุปได้ว่ารูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ อุปกรณ์การเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และกิจกรรมเสนอแนะ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ

2.6 การหาประสิทธิภาพ

2.6.1 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขวลิต ชูกำแพง (2553, น. 131-132) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำไปปรับปรุง เพื่อนำไปใช้จริง ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้น สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยหรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียนหรือจากคะแนนกิจกรรมการเข้ากลุ่ม

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดการเรียนรู้นั้น มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน

2.6.2 วิธีการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

เกี่ยวกับประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมีนักการศึกษาได้กล่าวถึง ดังนี้

ประสาธ เนืองเฉลิม (2556, น. 212-215) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ หรือนวัตกรรมการเรียนการสอนมีกระบวนการที่สำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน ได้แก่

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องเหมาะสม (Usability) โดยใช้สูตรดังนี้

$$CVR = \frac{2N_e}{N} - 1 \quad (2-1)$$

- เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach)
 N_e แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ
 (Number of Panelists who had Agreement)
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตาราง ตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญจึงจะยอมรับว่าสื่อมีประสิทธิภาพ ถ้าได้ 70 ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่ ตัวอย่าง เช่น ผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินเครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนจำนวน 5 คน แต่ละคนคำนวณค่าเฉลี่ยได้ ดังนี้ 4.15 3.89 4.32 และ 4.75 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน พบว่าได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ทุกคน N_e จึงมีค่าเท่ากับ 5 ด้วย ผลการแทนค่าในสูตร ได้ดังนี้

$$CVR = \frac{2N_e}{N} - 1 \quad (2-2)$$

$$\begin{aligned} CVR &= \frac{2 \times 5}{5} - 1 \\ &= 2 - 1 \\ &= 1.00 \end{aligned}$$

แสดงว่า เครื่องมือหรือสื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเชิงเหตุผลจึงนำไปใช้ได้

2. วิธีหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) เป็นการหาประสิทธิภาพโดยการนำเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายแล้วพิจารณาประสิทธิภาพจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด กระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1 / E_2 = 80/80$, $E_1 / E_2 = 85/85$, $E_1 / E_2 = 90/90$ เป็นต้น

ซึ่งเกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) มีความหมายดังนี้

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2

ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \quad (2-3)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนของแบบทดสอบย่อยท้ายแผนทุกแผนรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยท้ายแผนทุกแผนรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum Y}{\frac{N}{B}} \times 100 \quad (2-4)$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum Y$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

เกณฑ์ประสิทธิภาพ

การหาค่าประสิทธิภาพจะต้องมีเกณฑ์กำหนดเพื่อใช้ในการพิจารณา ซึ่งเกี่ยวกับเกณฑ์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีนักวิชาการกล่าวถึงดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 153-156) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือแผนการจัดการเรียนรู้นั้น สามารถหาได้โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ หรือใช้การวิเคราะห์คะแนน หรืออาจจะเลือกใช้ ทั้งสองวิธีก็ได้

ขวลิต ชูกำแหง (2553, น. 131-132) กล่าวว่า การหาค่าประสิทธิภาพจะต้องมีเกณฑ์กำหนดเพื่อใช้ในการพิจารณา โดยเกณฑ์ดังกล่าวนิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้ คือตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้นจะต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า 80 $2.5 = 77.5$ ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่สามารถยอมรับได้ คือ ไม่ควรเกินร้อยละ 5 นอกจากนี้ยังพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อวัตกรรม สติปัญญาและวุฒิภาวะของกลุ่มผู้เรียนเป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์

ประสิทธิภาพต่ำกว่าพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า ตัวอย่างเช่น นวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนดเท่ากับ 80/80 ส่วนนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1 / E_2 ที่ 75/75 เป็นต้น

ประสาธ เนืองเฉลิม (2556, น. 215) กล่าวว่า การยอมรับประสิทธิภาพสามารถสรุปได้ดังนี้

1. สูงกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1 / E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. เท่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1 / E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้ง
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1 / E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้ง
ไว้ไม่เกิน 2.5%

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนการสอน มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นตัวบ่งบอกถึงนวัตกรรมที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ที่ 75/75 ดังนี้

75 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำกิจกรรม กลุ่มระหว่างเรียนและแบบทดสอบย่อย ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ

75 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ถือว่า เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

2.7 ความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายความพึงพอใจ

กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ (2550) ได้กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจว่า สิ่งที่ดีควรจะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคล อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมาก หรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ก็เมื่อได้สิ่งนั้น สามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวัง ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

ราชบัณฑิตสถาน (2546) ได้กล่าวถึง ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ ดังนี้ คำว่า “พึง” เป็นคำกริยาอื่น หมายความว่า ยอมตาม เช่น พึงใจและคำว่า “พอใจ” หมายถึง สมชอบ ชอบใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

สุเทพ พานิชพันธุ์ (2541, น. 5) ได้สรุปถึงสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุได้แก่เงินสิ่งของ เป็นต้น
2. สภาพทางกายที่ปรารถนา คือสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
4. ผลประโยชน์ทางสังคม คือความสัมพันธ์ฉันท์มิตรกับผู้ร่วมกิจกรรมอันจะทำให้เกิดความผูกพัน

อุทัย พรรณสุใจ (2545) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกรักชอบยินดี เต็มใจ หรือมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพอใจจะเกิดเมื่อได้รับตอบสนองความต้องการ ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคล อันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจ โดยอาจเป็นไปในเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งเหล่านั้น เป็นไปในทางลบหรือบวก

อนง สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อุดลพัฒน์กิจ (2548, น. 169) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นระดับของความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นพฤติกรรมการแสดงออกในทางบวกของบุคคลที่เกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์ อันหนึ่งอันใด ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

อารีย์ ปรีดีกุล (2554, น. 69) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างเป็นความรู้สึกชอบ พอใจของคนที่มีต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกและแรงจูงใจได้รับการตอบสนอง ทำให้เกิดความรู้สึกตั้งใจ เต็มใจ และสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความสุขหรือสนองความต้องการทำให้เกิดความสุข

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เป็นไปในเชิงบวก สามารถวัดได้จากการตอบคำถามในแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยความพึงพอใจระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.7.2 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ศุภสิริ โสมาเกต (2544, น. 155) ได้ให้แนวคิดว่า ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำที่ที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติกิจกรรม

ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยการความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียน การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนหรือการปฏิบัติงาน มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานการตอบสนอง จากแนวคิดนี้ ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทน

Maslow (1973, pp. 69-80; อ้างถึงใน จันทรพีญ ภูโสภา, 2559, น. 225-226) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้อการ (Hierarchy of Needs) ซึ่งเป็นความต้อการของมนุษย์ไว้ โดยมีลำดับขั้นดังนี้

1. ความต้อการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้อการพื้นฐานของมนุษย์เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้อการพักผ่อน ความต้อการทางเพศ

2. ความต้อการความปลอดภัย (Safety Needs) ความมั่นคงในชีวิต ทั้งที่เป็นอยู่ปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

3. ความต้อการทางสังคม (Social Needs) เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมความต้อการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิก ต้อการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้อการมีฐานะ (Esteem Needs) มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียงอยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระเสรีภาพ

5. ความต้อการที่จะประสบผลสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เป็นความต้อการในระดับสูงอยากให้ตนเองประสบผลสำเร็จทุกอย่างในชีวิต ซึ่งเป็นไปได้ยาก

สรุปได้ว่าความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีความต้อการของมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็นความต้อการในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงความต้อการสูงสุด คือ การประสบผลสำเร็จในชีวิต ซึ่งความต้อการเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการรับรู้สถานการณ์ และทำให้เกิดแรงจูงใจในการไปสู่เป้าหมาย

2.7.3 การวัดความพึงพอใจ

ขวลิต ชูกำแพง (2550, น. 112-113) สรุปไว้ว่ามี 3 วิธี ดังนี้

1. การสังเกตเป็นการสังเกตทั้งการพูด การกระทำการเขียนของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ครูใช้พูดคุยกับนักเรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้ ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกนึกคิด ทศนคติของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อนำสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาแปลความหมายเกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัยของนักเรียนได้

3. การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า เป็นเครื่องมือวัดทัศนคติ วัดความสนใจ วัดคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งมี 3 รูปแบบ ได้แก่ แบบของลิเคิร์ท แบบเธอร์สตัน แบบของออสกูด แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบของลิเคิร์ท มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

3.1 มีระดับความเข้มข้นให้ผู้ตอบ เลือกตอบตามความคิดเห็น เหตุผลสภาพความเป็นจริงตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป

3.2 ระดับที่เลือกอาจเป็นชนิดที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบในข้อเดียวกัน หรือมีเฉพาะด้านบวกหรือมีเฉพาะด้านลบ โดยที่อีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับน้อยมาก

3.3 บางข้อมีลักษณะเชิงนิมิต (Positive Scale) บางข้อมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative Scale)

3.4 สามารถแปลงผลตอบเป็นคะแนนได้ จึงสามารถวัดความคิดเห็นคุณลักษณะด้านจิตพิสัยออกมาในเชิงปริมาณได้

ภนิดา ชัยปัญญา (2542, น. 28) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจสอบถามความพอใจในด้านต่าง ๆ กัน

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรง ต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่ดีจึงจะได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจที่สามารถทราบความพึงพอใจ โดยสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กริยาท่าทางซึ่งวิธีนี้ต้องอาศัยการสังเกตอย่างจริงจังและมีระเบียบแบบแผน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดด้านจิตพิสัยสามารถทำได้หลายวิธี ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของบุญชม ศรีสะอาด ที่มีระดับความพึงพอใจให้ผู้เรียนเลือกตอบ 5 ระดับ

2.7.4 วิธีการสร้างแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

แบบวัด (Scale) ใช้วัดกับคุณลักษณะบางอย่าง มีความลึกซึ้งกว่าแบบสอบถาม ผลการตอบแต่ละข้อจะได้คะแนนแน่นอน (ไม่มีการตอบผิด) แต่คะแนนจะแตกต่างกันตามระดับที่กำหนดให้ เช่น คะแนน 5 ระดับ เป็น 1 2 3 4 และ 5 คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 121)

2.7.4.1 การตรวจให้คะแนนคำตอบ แบบวัดที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณมีรายละเอียดดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 121)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ตรวจให้ 5 คะแนน
เห็นด้วย	ตรวจให้ 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ตรวจให้ 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ตรวจให้ 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ตรวจให้ 1 คะแนน

2.7.4.2 เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	ความหมาย มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	ความหมาย มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	ความหมาย ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	ความหมาย น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	ความหมาย น้อยที่สุด

สรุปได้ว่า การสร้างแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ มีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับนักเรียน คือ 5, 4, 3, 2, และ 1 คะแนนตามลำดับ และมีเกณฑ์การแปลความหมาย 5 ระดับ ได้แก่ ความพึงพอใจระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

กัลยา จันเลน (2556) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้เกม” มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนโดยการใช้เกมประกอบการสอน และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลังการใช้เกมประกอบการสอน

ภาษาอังกฤษ เรื่อง All Year Round กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านใหม่สันติ อำเภอมะนัง จังหวัด เชียงราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง All Year Round กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ โดยการใช้เกม แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง แบบทดสอบ วัดทักษะการพูด และ แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการใช้เกม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการฟัง ภาษาอังกฤษ เรื่อง All Year Round โดยการใช้เกมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน บ้านใหม่สันติ อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 10.80 คะแนนหลังเรียน 24.65 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้น 13.85 คะแนน ส่วนคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง All Year Round โดยการใช้เกม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านใหม่สันติ อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 3 คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 4.20 คะแนนเฉลี่ย หลังเรียนเพิ่มขึ้น 15.90 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้น 11.70 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้เกม มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นและมีทักษะการทำงานกลุ่มดีขึ้น

จมานนท์ บุตรชาติ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ 1) พัฒนา ชุดกิจกรรมทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง-พูดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่น อ่างทองระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การวิจัย ครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยานุกูล” อำเภวิเศษไชยชาญ จังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้อง นักเรียน 39 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีการจับสลาก ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทอง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยแยกการทดสอบ ทักษะการพูดเป็นแบบประเมินทักษะการพูด ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.798 3) แบบประเมิน ความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.802 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบที่ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมเรื่องผลการใช้

ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 76.97/76.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมเรื่อง ผลการใช้นักศึกษาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

เนตรนภา ชันคำ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถานการณ์จำลอง” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้สถานการณ์จำลองและศึกษาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนบ้านอมเม็ง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษา ประกอบด้วย แผนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 10 แผนการสอน แบบทดสอบการฟัง พูดภาษาอังกฤษ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) นำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายผลการศึกษาพบว่า 1) ได้แผนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 10 แผนการสอน ใช้เวลา 21 ชั่วโมง ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ คือ Introducing oneself-1; Introducing oneself-2; Introducing someone; Greeting; Apologizing; Asking and giving directions; Buying and selling-1; Buying and selling-2; Describing process (Making orange juice) and Making telephone calls 2) ผลสัมฤทธิ์ในการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

บุญล้อม พันธนาค (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับแบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” ผลการศึกษา 1) ทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่าของนักเรียนที่เรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางและการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เยาวภา ลอยลิบ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้รูปแบบการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนหารเทา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพิจิตร จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผลการทดลองพบว่า การจัดการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมว่าการเรียนการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รู้จักการทำงานร่วมกัน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่

วรางคนา เค้าอัน (2560) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้” ผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 24 คน โรงเรียนโกวิทอรัญ โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนรู้การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทางสถิติ (Paired t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.62$) ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.67$) ด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.65$) และด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.66$) ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโกวิทอรัญ ในภาพรวมของความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.29$) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน จากมากไปหาน้อย พบว่าด้านเจตคติต่อการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

($\bar{X} = 4.42$, $S.D. = 0.11$) รองลงมา คือ ด้านพัฒนาการเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 4.40$, $S.D. = 0.29$) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.35$, $S.D. = 0.41$)

วิภาวี ไชยทองศรี (2563) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการสอนการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดขอนแก่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม แบบแผนการการวิจัยเป็นเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบวัดเจตคติต่อการสอนฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง ดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว และการทดสอบค่าที่ไม่เป็นอิสระ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนเท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 40.0 และหลังเรียนเฉลี่ย 22.40 คิดเป็น ร้อยละ 74.67 มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนเท่ากับ 25.76 คิดเป็นร้อยละ 25.76 และหลังเรียนเท่ากับ 73.80 คิดเป็นร้อยละ 73.80 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ผลการศึกษาข้อ 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง อยู่ในระดับดี

Chun-Chun Yeh (2013, p. 143) ศึกษาผลของการใช้โครงการการเรียนรู้อัตโนมัติด้วยพอดคาสต์ (Podcast) บูรณาการกับทักษะการพูดและการฟังในห้องเรียนเพื่อใช้ในการส่งเสริมการฟังอย่างกว้างขวางและส่งเสริมการเรียนรู้อย่างอิสระ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามการบันทึกการฟังพอดคาสต์ของผู้เรียน และแบบสังเกตโครงการนำเสนอ แบบทดสอบวัดประสพการณ์ การเรียนรู้ของผู้เรียน รวมไปถึงความคิดเห็นในการใช้พอดคาสต์เป็นกลยุทธ์ในการเรียน ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีทักษะในการเลือกพอดคาสต์ให้เหมาะสมกับความสนใจและระดับความสามารถของ ผู้เรียน นอกจากนั้นยังพบว่า การเรียนด้วยพอดคาสต์ไม่ใช่แค่สะดวกแต่ยังมีประโยชน์ในการเพิ่มพูน ความสามารถทางภาษาและความรู้ที่ทันต่อโลก แต่ยังมีผู้เรียนบางคน

ที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการใช้ พอดคาสต์ เนื่องจากเนื้อหาของพอดคาสต์ที่ฟังไม่มีคำบรรยาย และการฟังระดับการออกเสียงที่เร็วเกินไป

Shiri and Falah-Hassani (2015, pp. 164-165) ศึกษาผลของการใช้แอปพลิเคชัน พอดคาสต์เป็นกลวิธีในการสร้างแรงจูงใจในการฟังและเป็นสื่อการสอนนักศึกษาชาวอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีผลต่อทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับกลาง จำนวน 34 คน ซึ่งมีระดับความสามารถทางภาษาระดับเดียวกัน ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ กลุ่มที่ได้รับการทดลองซึ่งได้รับการฟังด้วยพอดคาสต์ และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่ม นักศึกษาที่เรียนด้วยพอดคาสต์ระดับความสามารถในการทำแบบทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ ดีกว่า 67 กลุ่มปกติ สามารถพัฒนาระดับความสามารถในการฟังให้มีประสิทธิภาพ และมีแรงจูงใจที่ดีในการฟัง

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Brozik (1999, p. 3) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-การพูด เพื่อการสื่อสารของนักศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งได้ทำการทดลองกับผู้ทำงานในสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกันออกไป เช่น ผู้ทำงานด้านธุรกิจและทางอุตสาหกรรม พบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และจากการทำงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กันทำให้นักเรียนได้ฝึกภาษา นอกจากการฝึกภาษาแล้วนักเรียนยังเกิดความสนุกสนาน ลดความตึงเครียดในการจึงทำให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นและพัฒนาความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ

Pamada Vitasgoro (2017) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อนำสถานการณ์จำลองมาสอนให้ศึกษาในสาขาการจัดการ คณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกาตีร์ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 3 พูดภาษาอังกฤษเพราะนักศึกษาที่มีความสามารถในการสนทนา ภาษาอังกฤษระดับต่ำ โดยปามาเดตา มีความเชื่อมั่นว่าควรเป็นเทคนิคการสอนที่เสริมสร้างแรงจูงใจ ให้กับนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่าการนำเทคนิคสถานการณ์จำลองมาใช้ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ดีขึ้นโดยเฉพาะทักษะการสนทนา ภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยยังพบว่านักศึกษาที่มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น ลดความเขินอาย ความประหม่า และความรู้สึกลัวในการเกิดข้อผิดพลาดในการพูดภาษาอังกฤษกับผู้อื่นและที่สำคัญเทคนิคการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองช่วยเพิ่มบรรยากาศที่น่าสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สนทนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

Lyn (2006, pp. 13–15) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลองนั้นสามารถนำมาใช้ได้กับนักเรียนในการเรียนในหลักสูตร EFL ตั้งแต่ระดับต้น ระดับกลางและระดับสูง พบว่าการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการพูดเพราะสภาพแวดล้อมจะมีส่วนเพิ่มโอกาสของการสนทนาสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน

Nina Marlini Ahmad (2014, pp. 63-67) ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดโดยแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เข้าร่วมการอบรมในโปรแกรม Let's Talk and Let's go เป็นระยะเวลา 6 เดือน เริ่มตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2013 จำนวน 260 คน โดยใช้การประเมินผลจากการพูดแบบ Impromptu Speech ก่อนเข้ารับการอบรมและหลังเข้ารับการอบรม พบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าของทักษะการพูดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งด้านเนื้อหา ความคล่องแคล่ว การถ่ายโอน ความถูกต้องของการใช้ภาษาและจำนวนประโยค

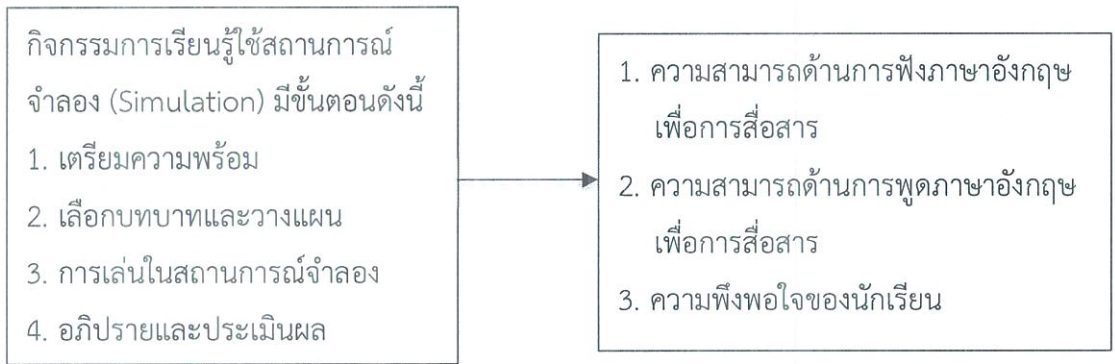
Esmaeil (2015, p. 18) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องการสอนตามแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching Approach) กับวิธีการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation) ในการสอนภาษา ผลการศึกษา พบว่า การสอนตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นที่นิยมในปัจจุบัน และเป็นแนวการสอนที่นักการศึกษาแนะนำให้ใช้ในการสอนภาษาสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมากกว่าการสอนที่เน้นไวยากรณ์และการแปล

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองต่อการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการพัฒนาด้านการฟังและการพูด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการพัฒนาด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งแนวคิดหรือหลักการของวิธีการสอนดังกล่าวจะเป็นส่วนสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องผลการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. รูปแบบการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
6. แบบสอบถามความพึงพอใจ
7. การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. การวิเคราะห์ข้อมูล
9. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 14 คน โรงเรียนบ้านโคกสว่าง อำเภอบุขลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 4

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ตัวแปรต้น

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

3.2.2 ตัวแปรตาม

3.2.2.1 ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2.2.2 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

3.3 รูปแบบการวิจัย

ใช้รูปแบบแบบศึกษากลุ่มเดียว วัดครั้งเดียว (The One-Group Posttest-Only Design) ซึ่งรูปแบบการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดสอบแบบ The One-Group Posttest-Only Design

กลุ่ม	ทดลอง	ทดสอบหลัง
<i>A</i>	<i>S.D.</i>	<i>O</i>

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการวิจัย

A แทน กลุ่มทดลอง

O แทน คะแนนการทดสอบหลังเรียน (Posttest)

X แทน วิธีสอนแบบสถานการณ์จำลอง (Simulation)

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

3.4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการฟังคำศัพท์ โดยให้ผู้เรียนแบบเลือกตอบโดยใช้ภาพ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.4.3 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นในรูปแบบสัมภาษณ์รายบุคคล ซึ่งใช้ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเป็นการตอบคำถาม จากครูผู้สอน จำนวน 10 ข้อ

3.4.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3.5 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.5.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3.5.1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองและศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เวลาเรียน การวัดผลประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการและเอกสารประกอบหลักสูตรเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

3.5.1.2 เลือกหัวข้อ จากเอกสารการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.5.1.3 ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การสอนทักษะการฟังและทักษะการพูดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.5.1.4 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยปรับประยุกต์จากท่านทีศนา เขมมณี (2552) จำนวน 8 แผน จำนวน 16 ชั่วโมง ตามการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้สถานการณ์จำลอง ดังนี้

1) เตรียมความพร้อม คือ การนำเข้าสู่เนื้อหาเพื่อดึงความสนใจ และความรู้เก่าของผู้เรียน ครูผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและรับชมวีดีโอบทสนทนาจากเจ้าของภาษา

2) เลือกบทบาทและวางแผน คือ นักเรียนเลือกบทบาทและร่วมกันวางแผนฝึกซ้อมบทสนทনার่วมกัน

3) การเล่นในสถานการณ์จำลอง คือ นักเรียนแต่ละคู่ออกมาแสดงบทบาท โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นการฝึกทักษะการฟังและการพูด โดยครูผู้สอนคอยอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน

4) อภิปรายและประเมินผล คือ ครูและนักเรียนร่วมแสดงความคิดเห็นสะท้อนผลการจัดกิจกรรมของนักเรียนแต่ละบุคคล

3.5.1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เขียนเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผน ความสัมพันธ์ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลเครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลแล้วนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3.2 รายละเอียดแผนการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง จำนวน 8 แผน
แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 8 สัปดาห์

แผน ที่	เรื่อง	สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้	เวลา (ชม)
1	Giving directions	การเรียนรู้ คำศัพท์บท สนทนา เกี่ยวกับการ บอกทิศทาง ฟังบทสนทนา และระบุที่ตั้ง ของสถานที่	1. นักเรียนสามารถ เลือกภาพตรง ตามความหมาย ของคำศัพท์ เกี่ยวกับทิศทางที่ ฟังได้ 2. นักเรียนสามารถ พูดแสดงความ ต้องการของ ตนเองเกี่ยวกับ ทิศทางได้	ต .1.1.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต .1.1.3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ตรงตามความหมายของ ประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ต.1.2.3 พูดเขียนแสดง ความต้องการของตนเอง และ ขอความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ	2
2	My free time	การเรียนรู้ คำศัพท์ ประโยคและ บทสนทนา เกี่ยวกับ กิจกรรมเวลา ว่างของตนเอง	1. นักเรียนสามารถ เลือกภาพตรง ตามความหมาย ของคำศัพท์ เกี่ยวกับ กิจกรรมเวลา ว่างที่ฟังได้ 2. นักเรียนสามารถ พูดและให้ข้อมูล เกี่ยวกับกิจกรรม เวลาว่างของ ตนเองได้	ต .1.1.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต .1.1.3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ตรงตามความหมายของ ประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ต.1.2.4 พูด/เขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และ เรื่องใกล้ตัว	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผน ที่	เรื่อง	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้	เวลา (ชม)
3	How much is it?	การเรียนรู้ คำศัพท์ ประโยคและ บทสนทนา เกี่ยวกับ การซื้อเสื้อผ้า ในร้านค้า	1. นักเรียนสามารถ เลือกภาพตรง ตามความหมาย ของคำศัพท์ เกี่ยวกับเสื้อผ้า ที่ฟังได้ 2. นักเรียนสามารถ พูดแสดงความ ต้องการเกี่ยวกับ เสื้อผ้าในร้าน ขายเสื้อผ้าได้	ต .1.1.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต .1.1.3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและ ข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน ต.1.2.3 พูด/เขียนแสดงความ ต้องการของตนเองและขอ ความช่วยเหลือในสถานการณ์ ง่าย ๆ	2
4	My family	การเรียนรู้ คำศัพท์ที่ใช้ เรียกบุคคล ต่างๆใน ครอบครัว ออกเสียง คำศัพท์ และ สามารถ สื่อสารให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ ครอบครัว	1. นักเรียนสามารถ เลือกภาพตรง ตามความหมาย ของคำศัพท์ เกี่ยวกับ ครอบครัว ที่ฟังได้ 2. นักเรียนสามารถ พูดและให้ข้อมูล เกี่ยวกับ ครอบครัวได้	ต .1.1.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต .1.1.3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและ ข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน ต 1.2.4 พูด/เขียนเพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผน ที่	เรื่อง	สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้	เวลา (ชม)
5	What time is it?	การเรียนรู้ คำศัพท์ ประโยค ในการบอกเวลา และบทสนทนา ในการถามเวลา	1. นักเรียนสามารถ เลือกภาพตรง ตามความหมาย ของประโยค เกี่ยวกับเวลา ที่ฟังได้ 2. นักเรียนสามารถ พูดแสดงความ ต้องการของ ตนเองและ ขอความ ช่วยเหลือ เกี่ยวกับการ ถามเวลาได้	ต .1.1.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต .1.1.3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและ ข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ต.1.2.3 พูด/เขียนแสดงความ ต้องการของตนเองและขอ ความช่วยเหลือในสถานการณ์ ง่าย ๆ	2
6	How is the weather today?	การเรียนรู้ คำศัพท์ประโยค ในการสนทนา ทางโทรศัพท์ การใช้สำนวน ในการโต้ตอบ ทางโทรศัพท์ อย่างสุภาพ	1. นักเรียนสามารถ เลือกภาพตรง ตามความหมาย ของคำศัพท์ เกี่ยวกับสภาพ อากาศที่ฟังได้ 2. นักเรียนสามารถ พูดและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ สภาพอากาศได้	ต .1.1.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต .1.1.3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและ ข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ต.1.2.3 พูด/เขียนแสดงความ ต้องการของตนเองและขอ ความช่วยเหลือในสถานการณ์ ง่าย ๆ	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

แผน ที่	เรื่อง	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้	เวลา (ชม)
7	Buying movie tickets	การเรียนรู้ คำศัพท์ประเภท ของภาพยนตร์ ประโยคและบท สนทนาเกี่ยวกับ การซื้อตัว ภาพยนตร์	1. นักเรียนสามารถ เลือกภาพตรงตาม ความหมายของ คำศัพท์เกี่ยวกับ ภาพยนตร์ ที่ฟังได้ 2. นักเรียนสามารถ พูดแสดงความ ต้องการของ ตนเองเกี่ยวกับ ภาพยนตร์ได้	ต .1.1.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต .1.1.3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและ ข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ต.1.2.3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ของตนเองและขอความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ	2
8	My favorite food	การเรียนรู้ คำศัพท์ ประโยค เกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่ม เรียนรู้บทสนทนา ในการถาม ตอบ อาหาร เครื่องดื่ม ที่ชอบ	1. นักเรียนสามารถ เลือกภาพตรงตาม ความหมาย คำศัพท์เกี่ยวกับ อาหารและ เครื่องดื่มที่ชอบ ที่ฟังได้ 2. นักเรียนสามารถ พูดให้ข้อมูล เกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่ม ที่ตนเองชอบได้	ต .1.1.2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ต .1.1.3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายประโยคและ ข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน ต 1.2.4 พูด/เขียนเพื่อขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่อง ใกล้ตัว	2

3.5.1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
เหมาะสม สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง พร้อมทั้งเสนอ
ให้ประเมินคุณภาพและความเหมาะสม จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมาน เอกพิมพ์ วุฒิ ปร.ต. (หลักสูตรและการเรียน
การสอน) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ การวิจัย

2) อาจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ วุฒิ ค.ต. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3) อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว วุฒิ ป.ต. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ การวิจัย

4) อาจารย์ ดร.เกตน์สิรี จำปีหอม วุฒิ ป.ต. (ยุทธศาสตร์การพัฒนากุมิภาค) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านความถูกต้อง เนื้อหา ภาษา

5) อาจารย์ ชันแก้ว มาพรม วุฒิ ค.ต. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านความถูกต้องเนื้อหา ภาษา

3.5.1.7 การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ มีวิธีการประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสม ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสม ระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสม ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสม ระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสม ระดับน้อยมาก

3.5.1.8 นำคะแนนผลการประเมินแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อันที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพและความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยผลการประเมิน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 121) ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	มีความเหมาะสมระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	มีความเหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ผลการประเมินแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อันที่ใช้สถานการณ์จำลองมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, $S.D. = 0.45$)

3.5.1.9 นำแผนการเรียนรู้อันที่ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 คน โรงเรียนบ้านโคกสว่าง อำเภอบุรบดี จังหวัดขอนแก่นต่อไป

3.5.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.5.2.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาทางภาษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรมการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

3.5.2.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลทางภาษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบการฟังภาษาอังกฤษ

3.5.2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังนักเรียนเป็นรายบุคคลในรูปแบบปรนัย โดยเป็นแบบเลือกตอบใช้ภาพ 4 ตัวเลือก สร้างให้ครอบคลุมตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวนทั้งหมด 40 ข้อ ต้องการใช้จริง 20 ข้อ การตรวจให้คะแนน ดังนี้

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบตัวเลือกว่า 1 ไม่ตอบ หรือตอบผิด ให้ 0 คะแนน

ตารางที่ 3.3 วิเคราะห์ข้อสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แผนที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			ทั้งหมด	ต้องการ
1	Giving directions	เลือกภาพตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับทิศทางที่ฟังได้	5	2
2	My free time	เลือกภาพตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับกิจกรรมเวลาว่างที่ฟังได้	5	2
3	How much is it?	เลือกภาพตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าที่ฟังได้	5	2
4	My family	เลือกภาพตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับครอบครัวที่ฟังได้	5	2
5	What time is it?	เลือกภาพตรงตามความหมายของประโยคเกี่ยวกับเวลาที่ฟังได้	5	3
6	How is the weather today?	เลือกภาพตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสภาพอากาศที่ฟังได้	5	3
7	Buying movie tickets	เลือกภาพตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับภาพยนตร์ที่ฟังได้	5	3
8	My favorite food	ภาพตรงตามความหมายคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่ชอบที่ฟังได้	5	3
รวม			40	20

3.5.2.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อพิจารณาเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5.2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) มีค่าระหว่าง 0.60-1.00

3.5.2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลอุบลรัตน์ เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้เดิมโดยมีการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษไปแล้ว จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยากง่าย (p) คัดเลือกให้เหลือไว้ จำนวน 20 ข้อ โดยข้อสอบที่เลือกไว้มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.25-0.75 ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.0.50-0.75

3.5.2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 20 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ตามวิธีการของ Kuder-Richardson โดยใช้สูตร KR-20 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

3.5.2.8 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

3.5.3 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.5.3.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาทางภาษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

3.5.3.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลทางภาษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.5.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรูปแบบการสัมภาษณ์รายบุคคล สร้างให้ครอบคลุมตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้จำนวนทั้งหมด 20 ข้อ ใช้จริง 10 ข้อ เกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

พูดได้ตอบเป็นประโยคหรือเป็นคำ ออกเสียงชัดเจน และถูกต้องตรงตามคำถาม ได้ข้อละ 1 คะแนน

พูดได้ตอบไม่ได้ ใช้เวลานานในการตอบ หรือตอบไม่ตรงคำถาม ได้ข้อละ 0 คะแนน

ตารางที่ 3.4 วิเคราะห์ข้อสอบวัดความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร

แผนที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			ทั้งหมด	ต้องการ
1	Giving directions	พูดแสดงความต้องการของตนเองเกี่ยวกับทิศทางได้	2	1
2	My free time	พูดและให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมเวลาว่างของตนเองได้	2	1
3	How much is it?	พูดแสดงความต้องการเกี่ยวกับเสื้อผ้าในร้านขายเสื้อผ้าได้	2	1
4	My family	พูดและให้ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวได้	4	2
5	What is it?	พูดแสดงความต้องการของตนเองและขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการถามเวลาได้	3	2
6	How is the weather today?	พูดและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอากาศได้	2	1
7	Buying movie Tickets	พูดแสดงความต้องการของตนเองเกี่ยวกับภาพยนตร์ได้	3	1
8	My Favorite Food	พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่ตนเองชอบ ได้	2	1
รวม			20	10

3.5.3.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อพิจารณาเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.5.3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยประเมินความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) มีค่าระหว่าง 0.60-1.00

3.5.3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลอุบลรัตน์ เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้เดิมโดยมีการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษไปแล้ว จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่า

อำนาจจำแนก (r) ค่าความยากง่าย (p) คัดเลือกให้เหลือไว้จำนวน 10 ข้อ โดยข้อสอบที่เลือกไว้มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.50-0.75 ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.50-0.69

3.5.3.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 10 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ตามวิธีการของ Kuder-Richardson โดยใช้สูตร KR-20 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

3.5.3.8 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

3.6 แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอน ดังนี้

3.6.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง

3.6.2 สร้างแบบสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามาจากเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2556, น. 121) มีวิธีประเมินความพึงพอใจ 5 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย

คะแนน	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	มีความพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	มีความพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	มีความพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	มีความพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	มีความพอใจน้อยที่สุด

3.6.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.6.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้เกณฑ์การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Item Objective Congruence Index) ผลการประเมินพบว่า มีค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.6.5 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจให้เป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

3.7.1 ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนดำเนินการสอนในการสร้างข้อตกลงและชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.7.2 จัดนักเรียนเป็นคู่โดยเลือกนักศึกษาที่มีระดับความรู้แตกต่างกันคือ เก่ง ปานกลางและอ่อนโดยเรียงจากเกรดเฉลี่ย ปีการศึกษา 2563

3.7.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายโดยสถานการณ์จำลองสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผนการเรียนรู้อิงใช้เวลา 16 ชั่วโมง โดยใช้ช่วงท้ายของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะมีการทดสอบย่อย

3.7.4 หลังจากดำเนินการสอนครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้วทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดเป็นรูปแบบสัมภาษณ์รายบุคคล จำนวน 10 ข้อ

3.7.5 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.8.1 วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

3.8.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) กับเกณฑ์ร้อยละ 75

3.8.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) กับเกณฑ์ ร้อยละ 75

3.8.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองโดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

3.9 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.9.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.9.1.1 ทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้สูตรดังนี้ (ปิยะธิดา ปัญญา, 2558, น. 194)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.9.1.2 การหาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 195)

$$P = \frac{R}{N} \quad (3-2)$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ
 R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
 N แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

3.9.1.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 198)

$$r = \frac{R_U - R_L}{\frac{N}{2}} \quad (3-3)$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_U	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	R_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

3.9.1.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและ ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามวิธีการของ Kuder-Richardson ใช้สูตร KR-20 (ไพศาล วรคำ, 2556, น. 273) มีสูตรดังนี้

$$KR-20 = \left[\frac{K}{K-1} \right] \left[\frac{1 - \sum p_i q_i}{S_i^2} \right] \quad (3-4)$$

เมื่อ	$KR-20$	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p_i	แทน	สัดส่วนของคนที่ตอบถูกในข้อ i
	q_i	แทน	สัดส่วนของคนที่ตอบผิดในข้อ i หรือ $1-p_i$
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม t

3.9.1.5 การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ภัทรพร เกษสังข์, 2553, น. 142-143; อ้างถึงใน ชัยยงค์ พรหมวงศ์)

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \quad (3-5)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนผู้เรียนที่ได้จากวัดระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็ม
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

3.9.1.6 การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) โดยใช้สูตรดังนี้ (ภัทรพร เกษสังข์, 2553, น. 142-143; อ้างถึงใน ชัยยงค์ พรหมวงศ์)

$$E_2 = \frac{\sum Y}{\frac{N}{B}} \times 100 \quad (3-6)$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum Y$	แทน	คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

3.9.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

3.9.2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนมีสูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555, น. 237)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3-7)$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.9.2.2 ร้อยละ (Percentage) มีสูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555, น. 238)

$$P = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3-8)$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
-------	-----	-----	--------

f	แทน	ความถี่หรือจำนวนข้อมูลที่ต้องการหาร้อยละ
N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.9.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: $S.D.$) มีสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 126)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n-1}} \quad (3-9)$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	n	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

3.9.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

3.9.3.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการวัดความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้การทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว (One Sample t-test) (ไพศาล วรรค้ำ, 2559, น. 348)

$$t = \frac{\bar{X} - u_o}{S / \sqrt{n}} \quad df = n - 1 \quad (3-10)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย
	u_o	แทน	ค่าคงที่หรือค่าเฉลี่ยประชากรที่ต้องการเปรียบเทียบ
	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มเป้าหมาย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงผลการวิจัย ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพกระบวนการของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
E_2	แทน	ประสิทธิภาพผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที (One-sample t-test)
df	แทน	ชั้นของความอิสระ

4.2 ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการฟังหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการพูดหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

4.3 ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_1 / E_2)

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ประสิทธิภาพ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)	14	208	162.93	7.56	78.33
ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)	14	30	23.86	4.34	79.52

จากตารางที่ 4.1 พบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 78.33 และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.52 ดังนั้น แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังเพื่อการสื่อสารหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังเพื่อการสื่อสารหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยการนำคะแนนจากการวัดความสามารถด้านการฟังเพื่อการสื่อสารหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังเพื่อการสื่อสารหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

คะแนนเต็ม	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t
20	14	15.86	1.562	13	2.053

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่ามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 75 โดยพบว่าหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.86 คิดเป็นร้อยละ 79.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยการนำคะแนนจากการวัดความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

คะแนนเต็ม	<i>N</i>	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>df</i>	<i>t</i>
10	14	8.00	.961	13	1.947

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่า มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 75 โดยพบว่าหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 8.00 คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*S.D.*) ดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*S.D.*) และสรุปผลความพึงพอใจของนักเรียนหลังเรียนด้วยโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	
1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม ไม่นานเกินไป	4.71	0.45	มากที่สุด
3. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่ยากจนเกินไป	4.64	0.48	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมถูกต้อง และชัดเจน	4.71	0.45	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผลการวิเคราะห์		แปลผล
	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	
5. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานทุกครั้งที่ได้เข้ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง	4.86	0.35	มากที่สุด
6. นักเรียนได้ฝึกสนทนากับเพื่อนร่วมชั้น	4.71	0.45	มากที่สุด
7. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.93	0.26	มากที่สุด
8. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูผู้สอน	4.79	0.41	มากที่สุด
9. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์	4.57	0.49	มากที่สุด
10. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.79	0.41	มากที่สุด
ภาพรวม	4.77	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่าหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, *S.D.* = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด 3 ข้อ ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 5.00$, *S.D.* = 0.00) นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.93$, *S.D.* = 0.26) และนักเรียนรู้สึกสนุกสนานทุกครั้งที่ได้เข้ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ($\bar{X} = 4.86$, *S.D.* = 0.35)

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) กับเกณฑ์ร้อยละ 75 (3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) กับเกณฑ์ร้อยละ 75 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 คน โรงเรียนบ้านโคกสว่าง จังหวัดขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง จำนวน 20 ข้อและแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด จำนวน 10 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และ t-test (One Sample t-test) ซึ่งมีข้อสรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 78.33/79.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75)

5.1.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านร้อยละ 79.30 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผ่านร้อยละ 80 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, $S.D. = 0.38$)

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 78.33/79.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (75/75) ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยมี กระบวนการสร้างการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ตามหลักวิชาการ และผ่านการตรวจพิจารณาคุณภาพโดย คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ โดยศึกษาหลักสูตรวิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและใช้ประยุกต์กรอบแนวคิดขั้นตอนการสอนของทิศนา แคมมณี (2552, น. 371-372) จาก 5 ขั้นตอน ปรับตามให้เข้ากับบริบทกับผู้เรียนเหลือ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) เตรียมความพร้อม 2) เลือกบทบาทและวางแผน 3) การเล่นในสถานการณ์จำลอง 4) อภิปรายและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังกล่าว จึงมีความเหมาะสมในการใช้พัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดและการฟัง มีส่วนร่วมฝึกฝนและใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ผู้เรียนได้แสดงความสามารถได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบนี้เป็นการเรียนรู้ภาษาผ่านประสบการณ์

นอกจากนี้ทฤษฎีนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาวี ไชยทองศรี (2563) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใชสถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนเท่ากับ 12.00 คิดเป็นร้อยละ 40.0 และหลังเรียนเฉลี่ย 22.40 คิดเป็นร้อยละ 74.67 มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนเท่ากับ 25.76 คิดเป็นร้อยละ 25.76 และหลังเรียนเท่ากับ 73.80 คิดเป็นร้อยละ 73.80 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าความสามารถด้านการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้

สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการการฟังและการพูดที่ดี

5.2.2 จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) มีความสามารถด้านการฟังเพื่อการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 79.30 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ศึกษาและปรับประยุกต์กรอบแนวคิดขั้นตอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ของทิตนา แคมมณี (2550, น. 373) ที่ได้ยึดหลักการทฤษฎีทางการศึกษา นอกจากผู้วิจัยได้ ศึกษาการจัดการเรียนการสอนการฟังภาษาอังกฤษ ของ Anderson and Lynch (1988, p. 79) ที่ได้กล่าวถึง ประเภทของกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังไว้หลายอย่าง โดยผู้วิจัยได้นำหลักการฟังมาใช้ คือ ฟังแล้วปฏิบัติตาม ฟังแล้วปฏิบัติตาม ฟังแล้วแสดงความคิดเห็น นำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนทำให้การจัดแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนส่ง ผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาการฟังได้ดีขึ้นขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโบรซิค (Brozik, 1999, p. 3) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-การพูด เพื่อการสื่อสารของนักศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งได้ทำการ ทดลองกับผู้ทำงานในสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกันออกไป เช่น ผู้ทำงานด้านธุรกิจและทางอุตสาหกรรม พบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นเครื่องมือใน การสอนที่มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และจากการทำงานที่ต้องมี ปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้นักเรียนได้ฝึกภาษา นอกจากการฝึกภาษาแล้วนักเรียนยังเกิดความสนุกสนาน ลดความตึงเครียด ในการจึงทำให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นและพัฒนาความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 80 พบว่าความสามารถทางการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้วิจัยได้ศึกษาและปรับประยุกต์กรอบแนวคิดขั้นตอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ของทิตนา แคมมณี (2550, น. 373) ที่ได้ยึดหลักการทฤษฎีทางการศึกษา นอกจากผู้วิจัยได้ ศึกษาการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ ของอัจฉรา วงศ์โสธร (2543, น. 81-83) ที่ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด โดยกำหนดกิจกรรมและตัวกระตุ้นสำหรับการพูดหลายอย่างประกอบกัน เช่น 1) กิจกรรมการสอนพูดให้บรรยายสิ่งของหรือรูปภาพหรือบรรยายสถานการณ์ บุคคล สถานที่ 2) ตัวกระตุ้นสำหรับการพูดคือสถานการณ์ กิจกรรม 3) โสตทัศนูปกรณ์ เช่น ภาพยนตร์ ภาพนิ่ง วีดีโอ ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ทำให้การจัดแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาเมตดา วิทเทสโมโร (Pamada Vitasmo, 2017) ได้ศึกษาการพัฒนาการความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อนำสถานการณ์จำลองมาสอนให้ศึกษาในสาขาการจัดการ คณะเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยกาตารีซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 3 พูดภาษาอังกฤษ เพราะนักศึกษามีความสามารถในการสนทนา ภาษาอังกฤษระดับต่ำ โดยปาเมตดามีความเชื่อมั่นว่าควรเป็นเทคนิคการสอนที่เสริมสร้างแรงจูงใจ ให้กับนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การนำเทคนิคสถานการณ์จำลองมาใช้ในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาการเรียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ดีขึ้นโดยเฉพาะทักษะการสนทนา ภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยยังพบว่า นักศึกษามีความกล้าแสดงออกมากขึ้น ลดความเขินอาย ความ ประหม่าและความรู้สึกกลัวในการเกิด ข้อผิดพลาดในการพูดภาษาอังกฤษกับผู้อื่นและที่สำคัญเทคนิค การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ช่วยเพิ่มบรรยากาศที่น่าสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษและเปิด โอกาสให้นักเรียนได้สนทนา ภาษาอังกฤษด้วยตนเองซึ่งตรงกับงานวิจัยของ เยาวภา ลอยลิบ (2547) ได้ศึกษาเรื่องการใช้รูปแบบ การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนหารเทา อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผลการทดลองพบว่า การจัดการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลอง สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น กว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมว่า การเรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม รู้จักการทำงาน ร่วมกันและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่

5.2.4 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว จะเห็นได้ว่า กิจกรรมการเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษ ได้ดีขึ้น ที่มีคะแนนเฉลี่ยเป็นอันดับที่ 1 มีความพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา ของอารีย์ ปรดีกุล (2554, น. 69) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ทัศนคติที่มีลักษณะ เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างเป็นความรู้สึกชอบ พอใจของคนที่มีต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกและแรงจูงใจได้รับการตอบสนอง ทำให้ เกิดความรู้สึกตั้งใจ เต็มใจ และสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือสนองความต้องการทำให้เกิด ความสุข แบบสอบถามที่นักเรียนพึงพอใจมากเป็นอันดับที่ 2 คือ นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและ การฟังภาษาอังกฤษมากขึ้นและอันดับที่ 3 คือ นักเรียนรู้สึกสนุกสนานทุกครั้งที่ได้เข้ากิจกรรม การเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โบโรซิก (Brozik, 1999, p. 3)

ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-การพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งได้ทำการทดลองกับผู้ทำงานในสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกันออกไป เช่นผู้ทำงานด้านธุรกิจและทางอุตสาหกรรม พบว่า ความสามารถด้านการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นเครื่องมือในการสอนที่มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และจากการทำงานที่ต้องมี ปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้นักเรียนได้ฝึกภาษา นอกจากการฝึกภาษาแล้วนักเรียนยังเกิดความสุขสนาน ลดความตึงเครียดในการจึงทำให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น และพัฒนาความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

5.3.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่งผลให้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้นก่อนที่ครูผู้สอนจะนำกิจกรรมนี้ไปใช้ควรศึกษาจุดมุ่งหมาย วิธีการจัดกิจกรรม สื่อและวิธีการวัดและประเมินผลให้เข้าใจอย่างละเอียดเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุด

5.3.1.2 ผู้สอนจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนรู้จุดประสงค์และเป้าหมายของการเรียนรู้ และครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมและบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี เสริมสร้างความมั่นใจ และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงออกให้มากที่สุด

5.3.1.3 การจัดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมให้มากที่สุด ซึ่งครูผู้สอนมี บทบาทสำคัญในการเตรียมกิจกรรมและกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจน และเพียงพอในการทำกิจกรรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) พิจารณาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถด้านการอ่าน ความสามารถด้านการเขียน ความคงทนต่อการเรียนรู้ การฝึกกระบวนการคิด เป็นต้น

5.3.2.2 ควรมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) นำไปใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ

5.3.2.3 ควรมีการศึกษการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชน.
- กรณีการ์ กาญจนดา. (2546). *การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติติดตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมวิชาการ. (2546). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กุศลา แสงเคช. (2545). *บทเรียนสำเร็จรูป คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- จมานนท์ บุตรชาติ (2560). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษด้วยข้อมูลท้องถิ่นอ่างทองสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- จันทร์เพ็ญ ภูโสภา. (2559). *จิตวิทยาและการแนะแนวสำหรับครู*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชยานิน พันธุ์ศรีสุวรรณ. (2559). *การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ขวลิต ชุกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชายูดา จันทะปิดตา. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐดี ธรรมเดชะ. (2559). *ผลการใช้เทคนิควาดภาพตามคำบอกเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแจ่มวิทยา จังหวัดลำปาง*. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เดือนใจ อัฐวงศ์. (2557). *การเป็นผู้ฟังที่ดี*. สืบค้นจาก <http://www.med.cmu.ac.th/>.
- เดือนใจ เฉลิมกิจ. (2545). *เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย.

- ทิตนา แคมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกร Kamphaeng Phet RajabhatUniversity.
- นพเกา ณ พัทลุง, (2548). *การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เนตรนภา ชันคำ. (2546). *การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สถานการณ์จำลอง*. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญล้อม พันธนาค. (2560). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางกับแบบตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะธิดา ปัญญา. (2558). *สถิติสำหรับการวิจัย*. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2556). *วิจัยการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรสวรรค์ สี่ป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา*. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2542). *การสอบถามความพึงพอใจ*. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2540). *การประเมินผลการเรียน*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์
- วารงคณา คำอัน. (2560). *การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ภัทราพร เกษสังข์. (2553). *การวิจัยทางการศึกษา*. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- เยาวภา ลอยลิบ. (2547). *ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. (ปริญญาานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งพนอ รักอยู่. (2559). *ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง*. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วิภาวี ไชยทองศรี. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 8(1), 120-136.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ข้างทอง.
- สมนึก ภัททวิทยธนี. (2553). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย (2558). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้เกม. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*. 8(18), 99-106.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2546). *วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- ไสว ประภาศรี. (2553). *การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2543). *การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเพียง. (2550). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Anderson, A., & Lynch, T. (1988). *Listening*: Oxford: Oxford University Press, 1988.
- Bartz, W.H. (1979). *Testing Oral Communication in the Foreign Language Classroom*. Virginia: The Centre for Applied Linguistic.
- Byrne, D. (1986). *Teaching oral English*. London: Longman.
- Brozik, Doris. (1999). *An Investigation in Adult Education Learning to Determine If Simulation Enhance Communication Skills*. Dissertation Abstract International, ED437079.
- Chun-Chun Yeh. (2013). *An Investigation of a Podcast Learning Project for Extensive Listening*. *Language Education in Asia*, 4(2).
- Gillmer, V. B. (1965). *Applied Psychology*. New York: Mc Graw-Hill. 254-255
- Jones, Ken. (1982). *Simulation in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lyn, Y. (2006). *Simulation and Second/ Foreign Language Learning: Improve Communication Skill through Simulations*. University of Taledo. Master Thesis.
- Narong Kanchana (2551). *วิธีสอน (Teaching Methods)*. Retrieved from http://skruteachingmethods.blogspot.com/p/blog-page_16.html

Prasert rk. (2013). แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ. Retrieved from
<https://www.gotoknow.org/posts/492000>.

Shiri Saeed. (2015). The application of podcasting as a motivational strategy to Iranian. *EFL learners of English: A view toward listening comprehension*, 6(3), 155-165.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและ
ด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	เรื่อง Directions
เรื่อง Giving directions	รหัส อ 15101	วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	ภาคเรียนที่ 2	เวลา 2 ชั่วโมง
ชื่อผู้สอน นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์		โรงเรียนบ้านโคกสว่าง

สาระที่ 1

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.5/2 อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
ป.5/3 ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.5/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเลือกภาพตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับทิศทางที่ฟังได้
2. นักเรียนสามารถพูดแสดงความต้องการของตนเองเกี่ยวกับทิศทางได้

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เรียนรู้คำศัพท์ ประโยคและบทสนทนาที่ใช้ในการถาม-ตอบเรื่องทิศทางและฝึกฝนการฟัง และพูดโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สาระการเรียนรู้/เนื้อหา

Vocabulary

Go Straight, Turn Left, Turn Right, Go Through, Cross the Street, Go Two Blocks, Go to the Corner, temple, School, Train Station, Park

Sentence Pattern

- Go Straight and turn left at the corner. - Go two blocks and turn right
- Do you know the way to ...? - Can you tell me the way to the temple?

Function

1. Asking and answering information about directions and location.

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

กระบวนการ	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
เตรียม ความพร้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูอธิบายวิธีการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง 2. ครูสอนคำศัพท์และสอนประโยคเกี่ยวกับการถามทิศทาง บน PowerPoint เช่น Can you tell me the way to the.....?, Do you know the way to ...? Go ahead. / Go straight., Cross over the road. 3. ครูแจกใบงานที่ 1 โดยให้นักเรียนเลือกภาพตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับทิศทางที่ฟัง นักเรียนจะฟังคำศัพท์ 2 รอบ เลือกรูปภาพให้ตรงกับคำศัพท์ที่ได้ฟัง หลังจากนั้นครูให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจและเฉลยพร้อมกัน 4. ครูให้นักเรียนรับชมวิดีโอเกี่ยวกับการถามทิศทาง https://www.youtube.com/watch?v=o2uPMZtN-j4 5. ครูเขียนบทสนทนาบนกระดานแล้ว ชี้ตรงที่นักเรียนต้องเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่นักเรียนเลือก <p>ตัวอย่าง บทสนทนา</p> <p>A: Excuse me, where is the hospital? B: Go straight on and turn left. You will see it on the right. A: Thank you. B: That' all right.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง 2. นักเรียนอ่านคำศัพท์ประโยคและบอกความหมายพร้อมกัน 3. นักเรียนรับใบงานแล้วลงมือทำนักเรียนเปลี่ยนกันตรวจและฟังเฉลยพร้อมกัน 4. นักเรียนรับชมตัวอย่างการถามทิศทางจากเจ้าของภาษา 5. นักเรียนฝึกพูดออกเสียงประโยคคำถามและคำตอบตามครู

กระบวนการ	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
เลือกบทบาทและวางแผน	<ol style="list-style-type: none"> ครูแบ่งกลุ่มให้กับนักเรียนเสร็จแล้วหลังจากนั้นนักเรียนเลือกบทบาทว่าใครจะเป็นอะไร นักเรียนแต่งบทสนทนาตามตัวอย่างที่ครูให้และฝึกซ้อม 	<ol style="list-style-type: none"> นักเรียนจับคู่กับเพื่อนและเลือกบทบาท นักเรียนวางแผนและเตรียมบทสนทนาของตัวเองและฝึกซ้อม

ชั่วโมงที่ 2

กระบวนการ	กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน
การเล่นในสถานการณ์จำลอง	<ol style="list-style-type: none"> ครูสร้างบรรยากาศ โดยพานักเรียนออกไปทำกิจกรรมหน้าโรงเรียน หลังจากนั้นครูจะเรียกออกมาทีละคู่ ทำกิจกรรมตามที่นักเรียนเตรียมตัวมา กำหนดคู่ละ 5 นาที โดยครูทำการสังเกตและประเมินการแสดงในสถานการณ์จำลองระหว่างการทำกิจกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนแต่ละคู่ทำกิจกรรมการสนทนาเกี่ยวกับทิศทางตามที่นักเรียนเตรียมมา
อภิปรายและประเมินผล	<ol style="list-style-type: none"> เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ครูให้นักเรียนมานั่งเป็นวงกลมและสรุปผลของการทำกิจกรรมวันนี้ ซึ่งครูกับนักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้ด้วยกัน ครูแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนพร้อมช่วยเสริมและแก้ไขส่วนที่บกพร่องของนักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> นักเรียนรับฟังผลการประเมินและนำคำติชมไปปรับปรุงในครั้งต่อไป

ชิ้นงานหรือภาระงาน

- การแสดงสถานการณ์จำลอง
- ใบงาน

กระบวนการวัดและประเมินผล

กิจกรรมที่ประเมิน	วิธีการการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
1. ใบงานที่ 1 เลือกภาพตรงตามความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับทิศทางที่ฟัง	ตรวจและให้คะแนน	-	ตั้งแต่ 5 คะแนนขึ้นไป
2. พุดแสดงความต้องการของตนเองเกี่ยวกับทิศทาง	สังเกตและประเมินการพูดใช้ rubric score	แบบประเมินการพูดโดยใช้สถานการณ์จำลอง	ตั้งแต่ 8 คะแนนขึ้นไป

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เทปสนทนา จาก <https://www.youtube.com/watch?v=o2uPMZtN-j4>
2. แผนภาพสถานที่
3. สื่อ PowerPoint เกี่ยวกับ Giving directions

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ผลที่ได้รับ

.....
.....
.....
.....

ปัญหา

.....
.....
.....
.....

แนวทางการแก้ไข

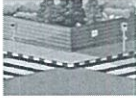

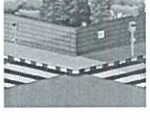

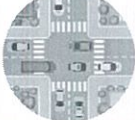

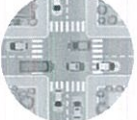

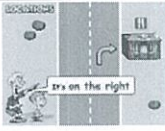

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก
(นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์)
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ.....

GIVING DIRECTIONS

Instruction: Listen and choose the correct picture.

ข้อ	ตัวเลือก			
1	a 	b 	c 	d
2	a 	b 	c 	d
3	a 	b 	c 	d
4	a 	b 	c 	d
5	a 	b 	c 	d
6	a 	b 	c 	d
7	a 	b 	c 	d
8	a 	b 	c 	d
9	a 	b 	c 	d
10	a 	b 	c 	d

Name.....No.....

แบบบันทึกคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เรื่อง.....ชั้น.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ชื่อ - สกุล	คะแนน (10)
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	
12	RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY	
13		
14		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง.....ชั้น.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่	ประเด็น/คะแนน ชื่อ - สกุล	ความ เหมาะสม ของ บทบาท (4)	ความ ถูกต้อง สาระ ความรู้ (4)	ส่วนประกอบ อื่นๆความคิด ริเริ่ม สร้างสรรค์ (4)	การพูด และ ความ มั่นใจ (4)	รวม คะแนน (16)
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนการแสดงสถานการณ์จำลอง

ประเด็น การประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
ความเหมาะสม ของบทบาท	แสดงบทบาท เหมาะสม เสียงดังฟังชัด ลีลาประกอบ ดีมาก	แสดงบทบาท เหมาะสม เสียง ดังฟังปานกลาง ลีลาประกอบดี	แสดงบทบาท เหมาะสม พูด เสียงเบา ลีลา ประกอบ ค่อนข้างน้อย	แสดงบทบาท เหมาะสม เสียงเบามาก ลีลาประกอบ น้อย
ความถูกต้อง ของการใช้ ภาษา	ใช้ภาษาได้ ถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ ได้ดีมาก	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ได้ดี	ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ ได้พอใช้	ใช้ภาษาได้ ถูกต้อง เหมาะสมกับ สถานการณ์ได้ ค่อนข้างน้อย
ส่วนประกอบ อื่น ๆ และ ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	มีน้ำอูปรณ์มา ประกอบการ แสดงดีมาก	มีน้ำอูปรณ์มา ประกอบการ นำเสนอดี	มีน้ำอูปรณ์มา ประกอบการ นำเสนอ ค่อนข้างน้อย	ไม่มีการนำ อูปรณ์มา ประกอบการ การแสดง
การพูดและ ความมั่นใจ	แสดงและพูด ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด มีความมั่นใจ ในการพูด	พูดตะกุกตะกัก บ้างแต่ยังพอ สื่อสารได้ มีความมั่นใจ บ้างเล็กน้อย	พูดเป็นคำ ๆ หยุด เป็นช่วงๆแต่พอ ฟังรู้เรื่อง ไม่ ค่อยมั่นใจ	พูดได้บางคำ ติดขัด สื่อสาร ไม่ค่อยชัดเจน ไม่มีความ มั่นใจ

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่ารายการประเมินในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้มีระดับความเหมาะสมและการวัดตรงตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในด้านต่าง ๆ หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความเหมาะสม” ตามความคิดเห็น ดังนี้

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านเนื้อหาของบทเรียน					
1. การกำหนดเนื้อหาด้านทักษะการฟังและการพูด สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. การเรียงลำดับเนื้อหา มีความเหมาะสม					
3. การจัดเนื้อหา มีความสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
ด้านองค์ประกอบและกระบวนการเรียนการสอน					
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้ การฟังและการพูด มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5. การให้ข้อมูลและเนื้อหา มีความเหมาะสมกับการกิจกรรมฟังและการพูด					
6. การกำหนดสถานการณ์และภาระงานในการฟังและการพูด มีความสมจริงของการใช้ภาษาและเหมาะสม					
7. ปริมาณของกิจกรรมการฟังและการพูด มีความเหมาะสม					
8. การใช้ภาษาในบทเรียน มีความชัดเจน และเข้าใจง่าย					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล					
9. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาที่ได้เรียนในบทเรียน					
10. ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการฟังและการพูดมีความเหมาะสม					
11. เครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้ในการฟังมีความเหมาะสม และสามารถวัดความสามารถของผู้เรียน					
12. การวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียนมีการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย					
ด้านสื่อการเรียนรู้					
13. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
14. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้					
15. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความน่าสนใจ ดึงดูดความสนใจ					
16. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพดี					
17. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถได้ดีมากขึ้น					

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ15101
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

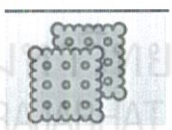

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 20 ข้อ รวม 20 คะแนน ใช้เวลาทำข้อสอบ 20 นาที
2. ครูอ่านข้อความ หรือประโยคให้นักเรียนฟังข้อละ 2 ครั้ง นักเรียนใช้ดินสอกากบาทที่เป็นคำตอบลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อความหรือประโยคที่กล่าวถึงโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ตอบถูกได้ข้อละ 1 คะแนน
2. ตอบผิดได้ข้อละ 0 คะแนน

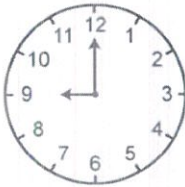

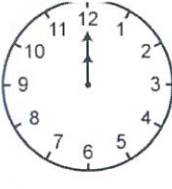
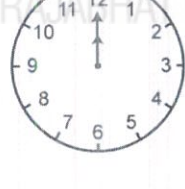

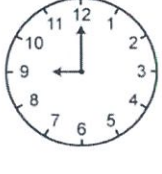

ตัวอย่าง ครูอ่านว่า Milk

ข้อ	คำตอบ			
1	a 	b 	c 	d

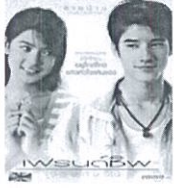

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังเพื่อการสื่อสารชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(ฉบับนักเรียน)

Instruction: Listen to the words and choose the matching picture in options given above (a-d).

ข้อ	คำตอบ			
1	a 	b 	c 	d
2	a 	b 	c 	d
3	a 	b 	c 	d
4	a 	b 	c 	d
5	a 	b 	c 	d
6	a 	b 	c 	d

ข้อ	คำตอบ			
7	a 	b 	c 	d
8	a 	b 	c 	d
9	a 	b 	c 	d
10	a 	b 	c 	d
11	a 	b 	c 	d
12	a 	b 	c 	d
13	a 	b 	c 	d

ข้อ	คำตอบ			
15	a 	b 	c 	d
16	a 	b 	c 	d
17	a 	b 	c 	d
18	a 	b 	c 	d
19	a 	b 	c 	d
20	a 	b 	c 	d

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ15101
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบรายบุคคล
2. แบบทดสอบฉบับนี้มี 10 ข้อ ใช้เกณฑ์ในการให้คะแนน คะแนนรวม 10 คะแนน
3. ให้นักเรียนสนทนา ถาม-ตอบกับครู (โดยครูต้องเตรียมสื่อให้พร้อมก่อนสอบ)
4. ครูอ่านข้อคำถามให้นักเรียนฟังข้อละ 2 ครั้ง โดยอ่านทีละข้อแล้วให้นักเรียนตอบคำถามให้ตรงกับเนื้อหาที่ครูถาม
5. ใช้เวลาในการทำข้อสอบทั้งหมด 10 นาที (ข้อละ ไม่เกิน 1 นาที)

เกณฑ์การให้คะแนน

- พูดได้ตอบเป็นประโยคหรือเป็นคำ ออกเสียงชัดเจน และถูกต้องตรงตามคำถาม
 ได้ข้อละ 1 คะแนน
- พูดได้ตอบไม่ได้ ใช้เวลานานในการตอบ หรือตอบไม่ตรงคำถาม ได้ข้อละ 0 คะแนน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHUT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวอย่าง ข้อ 01. Where is the BanKoksawang School?

นักเรียนตอบว่า : Go straight on, and turn right.

ข้อคำถามสำหรับครู (นักเรียนจะไม่ทราบข้อคำถามแต่ละข้อ)

Instruction: Read the transcript 2 times and ask students answer the questions.

1. Where is the Bankoksawang School? (ครูจะบอกจุดเริ่มต้น) ตัวอย่าง ศาลาหมู่ 3
(แนวคำตอบ: Go straight on, and turn right)
2. What do you do in your free time?
(แนวคำตอบ: My free time is ตามด้วยกิจกรรมที่ตนเองชอบทำ)
3. How much is this white shirt?
(แนวคำตอบ: It is ตัวเลขที่นักเรียนได้ Baht.)
4. What does father do?
(แนวคำตอบ: He's อาชีพของคุณพ่อนักเรียน, My father is อาชีพของคุณพ่อนักเรียน)
5. How many people are there in your family?
(แนวคำตอบ: There are ตัวเลข people in my family; สมาชิกครอบครัวของนักเรียน)
6. What time is it?
(แนวคำตอบ: It's ตามด้วยเวลาที่นักเรียนได้)
7. What time do you go to school?
(แนวคำตอบ: I go to school at ตามด้วยเวลา)
8. How is the weather today?
(แนวคำตอบ: It's ตามสภาพอากาศ)
9. What kind of the movies do you like?
(แนวคำตอบ: I like ประเภทภาพยนตร์ที่นักเรียนชอบ)
10. What is your favorite food?
(แนวคำตอบ: My favorite food is อาหาร, I like อาหาร)

แบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อความของแบบประเมินวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ขอความอนุเคราะห์ได้กรุณาตรวจสอบให้ข้อคิดเห็น โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเครื่องหมายที่แสดงระดับน้ำหนักการประเมินตามความคิดเห็นของท่านโดยกำหนดให้

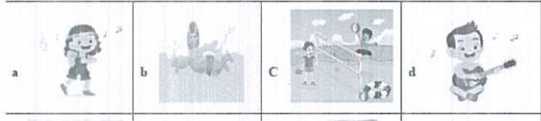
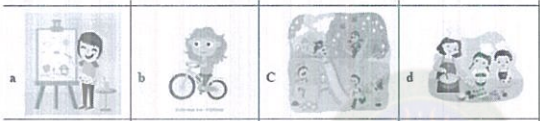
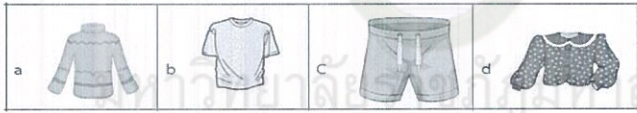
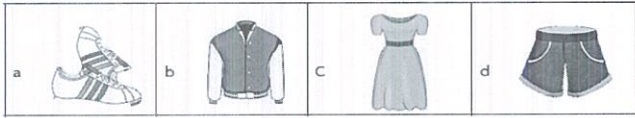
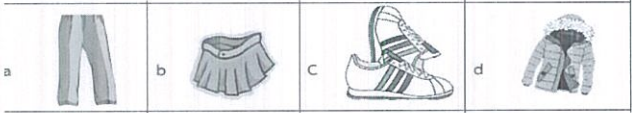
+1	หมายถึง	สอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง

ตอนที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟังเพื่อการสื่อสาร

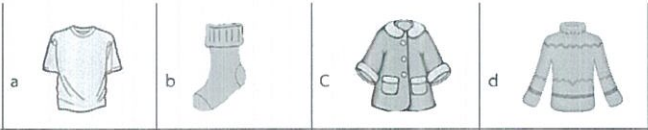
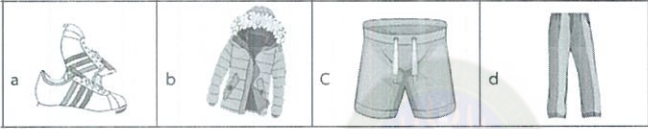

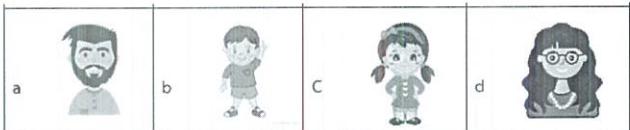
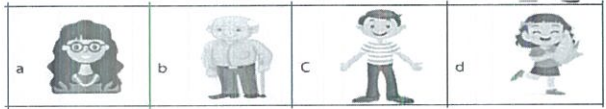
จุดประสงค์การเรียนรู้ เลือกภาพหรือคำศัพท์ตรงตามความหมายของคำ กลุ่มคำและประโยคที่ฟังได้

ข้อความ/คำตอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>1. Turn right</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;">a </div> <div style="text-align: center;">b </div> <div style="text-align: center;">c </div> <div style="text-align: center;">d </div> </div> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>2. Cross the road</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;">a </div> <div style="text-align: center;">b </div> <div style="text-align: center;">c </div> <div style="text-align: center;">d </div> </div> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>3. Go straight</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;">a </div> <div style="text-align: center;">b </div> <div style="text-align: center;">c </div> <div style="text-align: center;">d </div> </div> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				

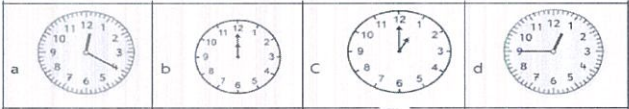
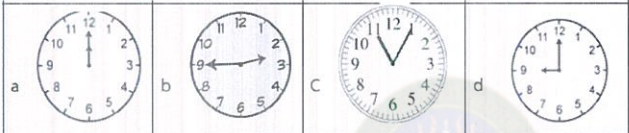
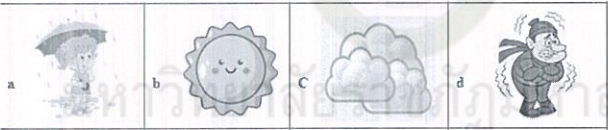
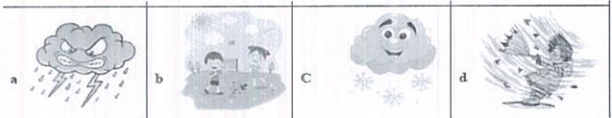
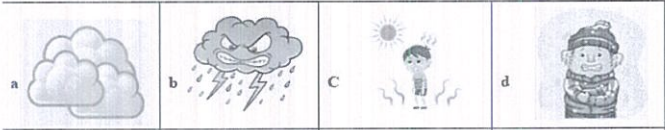
ข้อความ/คำตอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>4. Corner</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>5. Turn left</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>6. listen music</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>7. sing</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>8. play football</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				

ข้อคำถาม/คำตอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>9. swimming</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>10. cook</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>11. Blouse</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>12. Dress</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>13. Skirt</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				

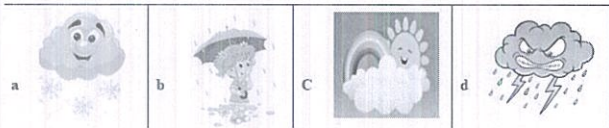
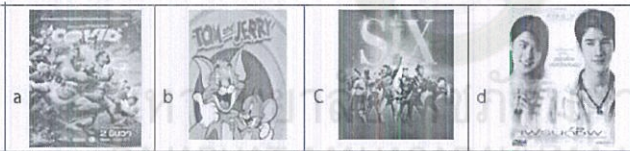
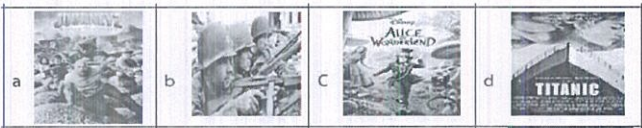
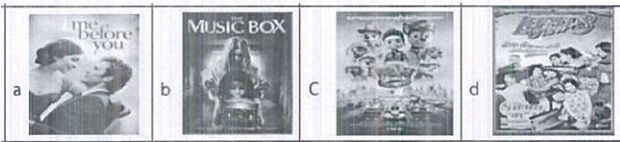

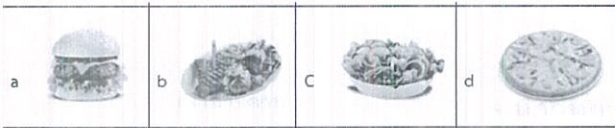
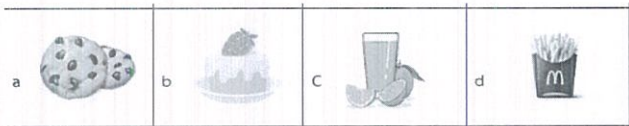
ข้อความถาม/คำตอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>14. T -shirt</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>15. Coat</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>16. Brother</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>17. Uncle</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>18. Father</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				

ข้อคำถาม/คำตอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>19. Grandmother</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;">a </div> <div style="text-align: center;">b </div> <div style="text-align: center;">c </div> <div style="text-align: center;">d </div> </div> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>20. Father</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;">a </div> <div style="text-align: center;">b </div> <div style="text-align: center;">c </div> <div style="text-align: center;">d </div> </div> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>21. It's nine o'clock.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;">a </div> <div style="text-align: center;">b </div> <div style="text-align: center;">c </div> <div style="text-align: center;">d </div> </div> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>22. It's thirteen fifteen.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;">a </div> <div style="text-align: center;">b </div> <div style="text-align: center;">c </div> <div style="text-align: center;">d </div> </div> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>23. It's midday.</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;">a </div> <div style="text-align: center;">b </div> <div style="text-align: center;">c </div> <div style="text-align: center;">d </div> </div> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				

ข้อความ/คำตอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>24. It's thirteen o'clock.</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>25. It's eleven O five.</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>26. rainy</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>27. snowy</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>28. hot</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				

ข้อคำถาม/คำตอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>29. stormy</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>30. windy</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>31. Comedy</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>32. War</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>33. Romantic</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				

ข้อคำถาม/คำตอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>34. Action</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>35. Cartoon</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>36. French fries</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>37. Pizza</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>38. Cake</p> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>				

ข้อความ/คำตอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ				
	+1	0	-1					
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>39. Coke</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 25%;">a </td> <td style="width: 25%;">b </td> <td style="width: 25%;">c </td> <td style="width: 25%;">d </td> </tr> </table> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>	a 	b 	c 	d 				
a 	b 	c 	d 					
<p>ข้อความสำหรับครู (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง)</p> <p>40. Milk</p> <table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td style="width: 25%;">a </td> <td style="width: 25%;">b </td> <td style="width: 25%;">c </td> <td style="width: 25%;">d </td> </tr> </table> <p>ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว</p>	a 	b 	c 	d 				
a 	b 	c 	d 					

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อความของแบบทดสอบ วัดทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้กรุณาตรวจสอบให้ข้อคิดเห็น โดยเขียนเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในช่องเครื่องหมายที่แสดงระดับน้ำหนักการประเมินตามความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

+1	หมายถึง	สอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง

ตอนที่ 2 แบบวัดทักษะการพูด

จุดประสงค์การเรียนรู้ พูดแสดงความต้องการของตนเองเกี่ยวกับทิศทางได้

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. How can I get to the Sawang temple?				
2. Where is the BanKoksawang School?				

จุดประสงค์การเรียนรู้ พูดและให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมเวลาว่างของตนเองได้

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
3. What do you do in your free time?				
4. Do you like to ...?				

จุดประสงค์การเรียนรู้ พูดแสดงความต้องการเกี่ยวกับเสื้อผ้าในร้านขายเสื้อผ้าได้

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
5. What is your size?				
6. How much is this white shirt?				

จุดประสงค์การเรียนรู้ พูดและให้ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัวได้

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
7. How many brothers and sisters do you have?				
8. What does father do?				
9. How many people are there in your family?				
10. Do you live with your parents?				

จุดประสงค์การเรียนรู้ พูดแสดงความต้องการของตนเองและขอความช่วยเหลือเกี่ยวกับการถามเวลาได้

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
11. What time do you get up?				
12. What time is it?				
13. What time do you go to school?				

จุดประสงค์การเรียนรู้ พูดและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอากาศได้

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
14. What's your favorite weather?				
15. How is the weather today?				

จุดประสงค์การเรียนรู้ พูดแสดงความต้องการของตนเองเกี่ยวกับภาพยนตร์ได้

ข้อคำถาม	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
16. What kind of the movies do you like?				
17. How was the movie?				
18. Which movie do you want to watch?				

จุดประสงค์การเรียนรู้ พุดให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มที่ตนเองชอบได้

ข้อความ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
19. What is your favorite drink?				
20. What is your favorite food?				

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้

โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

5	หมายถึง	พึงพอใจระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจระดับมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจระดับปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจระดับน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจระดับน้อยอย่างยิ่ง

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					
2	ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม ไม่นานเกินไป					
3	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่ยากจนเกินไป					
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ถูกต้องและชัดเจน					
5	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานทุกครั้งที่ได้เข้ากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง					
6	นักเรียนได้ฝึกสนทนากับเพื่อนร่วมชั้น					
7	นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น					
8	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูผู้สอน					
9	นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์					
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดประเมินความสอดคล้องประเด็นข้อคำถามเพื่อใช้ในแบบสอบถามความพึงพอใจของ
นักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยขอความกรุณาเขียนเครื่องหมาย $\checkmark$ ลงในแบบประเมินได้ช่องระดับความ
คิดเห็นของท่าน โดยกำหนดให้

+1 หมายถึง สอดคล้องหรือเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ไม่สอดคล้องหรือไม่เหมาะสม

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น				
2	ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม ไม่นานเกินไป				
3	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่ยากจนเกินไป				
4	กิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ถูกต้องและชัดเจน				
5	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานทุกครั้งที่ได้เข้ากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง				
6	นักเรียนได้ฝึกสนทนากับเพื่อนร่วมชั้น				
7	นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น				
8	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูผู้สอน				
9	นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์				

ข้อ ที่	รายการประเมิน	ระดับ ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้				

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้
สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนนกระบวนการเรียน																รวม คะแนน
	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5		แผนที่ 6		แผนที่ 7		แผนที่ 8		
	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	ฟัง	พูด	208
1	8	13	6	13	8	12	8	13	7	12	8	13	8	13	8	13	163
2	5	12	8	12	6	10	8	13	7	12	8	13	6	12	7	13	152
3	6	14	10	13	7	15	9	14	8	13	10	14	10	12	10	14	179
4	7	12	8	12	6	11	8	12	9	11	9	13	7	11	8	12	156
5	5	12	6	12	8	12	7	10	6	14	8	12	8	12	7	11	150
6	9	13	9	12	7	12	10	15	8	12	10	14	9	12	10	14	176
7	7	12	7	11	6	10	6	13	7	13	7	11	7	12	7	14	150
8	7	12	8	12	9	12	8	12	8	13	8	13	8	12	10	12	164
9	6	11	6	10	8	10	7	12	7	10	10	10	9	14	7	13	150
10	6	14	7	12	6	12	9	13	8	13	10	12	9	12	9	13	165
11	8	12	10	12	7	13	7	12	9	12	8	12	8	14	8	12	164
12	7	10	8	13	6	10	9	13	9	14	8	13	9	13	6	15	163
13	8	14	9	13	9	13	10	14	7	15	7	14	10	15	10	14	182
14	8	15	7	14	9	12	9	13	6	12	8	12	7	13	8	14	167
รวม																	2281
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)																	162.93
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)																	7.56
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย (%)																	78.33

ตารางที่ ค.2 ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	ข้อ														รวมคะแนน						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14		15	16	17	18	19	20
1	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	16
2	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	15
3	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	15
4	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19
5	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	15
6	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	16
7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	18
8	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	14
9	0	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	0	1	13
10	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	15
11	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	17
12	1	0	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	16
13	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	16
14	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	17
รวม											222										
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)											15.86										
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)											1.562										
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย (%)											79.30										

ตารางที่ ค.3 ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	ข้อ										รวม คะแนน 10
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	9
2	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	9
3	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	9
4	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	9
5	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	8
6	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	8
7	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1	7
8	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	7
9	0	1	1	1	0	1	1	0	1	0	6
10	1	1	0	1	1	1	0	1	0	1	7
11	1	1	1	0	1	1	1	0	1	1	8
12	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	8
13	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	8
14	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9
รวม											112
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)											8.00
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)											0.961
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย (%)											80

ตารางที่ ค.4 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหาของบทเรียน			
1. การกำหนดเนื้อหาด้านทักษะการฟังและการพูดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
2. การเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
3. การจัดเนื้อหาที่มีความสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านองค์ประกอบและกระบวนการเรียนการสอน			
4. การจัดกระบวนการเรียนรู้การฟังและการพูดมีความเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
5. การให้ข้อมูลและเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับการกิจกรรมฟังและการพูด	4.80	0.45	มากที่สุด
6. การกำหนดสถานการณ์และภาระงานในการฟังและการพูดมีความสมจริงของการใช้ภาษาและเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ปริมาณของกิจกรรมการฟังและการพูดมีความเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
9. การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาที่ได้เรียนในบทเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
10. ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการฟังและการพูดมีความเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
11. เครื่องมือและเกณฑ์ที่ใช้ในการฟังมีความเหมาะสม และสามารถวัดความสามารถของผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
12. การวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียน มีการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย	4.60	0.55	มากที่สุด
ด้านสื่อการเรียนรู้			
13. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
14. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ค.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
15. สื่อที่ใช้ในการเรียนรู้มีความน่าสนใจ ดึงดูดความสนใจ	4.80	0.45	มากที่สุด
16. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพดี	4.60	0.55	มากที่สุด
17. สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ พัฒนา ความสามารถได้ดีมากขึ้น	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.71	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ ค.5 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	0	1	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
9	1	1	0	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.5 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
18	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
23	1	0	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
25	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
30	0	1	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
31	1	1	1	0	1	4	0.80	ใช้ได้
32	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
34	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
35	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
36	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
38	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
39	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่า IOC 0.60-1.00

ตารางที่ ค.6 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	1	1	0	0	1	3	0.60	ใช้ได้
10	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
12	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
13	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	0	4	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	1	0	1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	0	1	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่า IOC 0.60-1.00

ตารางที่ ค.7 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการคัดเลือก
1	0.56	0.63	ใช้ได้
2	0.63	0.50	ใช้ได้
3	0.56	0.38	ใช้ได้
4	0.56	0.38	ใช้ได้
5	0.75	0.50	ใช้ได้
6	0.75	0.50	ใช้ได้
7	0.75	0.50	ใช้ได้
8	0.75	0.25	ใช้ได้
9	0.50	0.75	ใช้ได้
10	0.63	0.75	ใช้ได้
11	0.75	0.50	ใช้ได้
12	0.69	0.63	ใช้ได้
13	0.75	0.25	ใช้ได้
14	0.69	0.63	ใช้ได้
15	0.75	0.50	ใช้ได้
16	0.75	0.50	ใช้ได้
17	0.75	0.50	ใช้ได้
18	0.50	0.50	ใช้ได้
19	0.69	0.63	ใช้ได้
20	0.69	0.63	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) (KR-20) = 0.84

ตารางที่ ค.8 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการคัดเลือก
1	0.56	0.63	ใช้ได้
2	0.63	0.50	ใช้ได้
3	0.63	0.50	ใช้ได้
4	0.69	0.63	ใช้ได้
5	0.69	0.63	ใช้ได้
6	0.69	0.63	ใช้ได้
7	0.69	0.63	ใช้ได้
8	0.56	0.63	ใช้ได้
9	0.50	0.75	ใช้ได้
10	0.63	0.75	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) (KR-20) = 0.71

ตารางที่ ค.9 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้นักเรียนสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม ไม่นานเกินไป	4.71	0.45	มากที่สุด
3. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ไม่ยากจนเกินไป	4.64	0.48	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมถูกต้อง และชัดเจน	4.71	0.45	มากที่สุด
5. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานทุกครั้งที่ได้เข้ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง	4.86	0.35	มากที่สุด
6. นักเรียนได้ฝึกสนทนากับเพื่อนร่วมชั้น	4.71	0.45	มากที่สุด
7. นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดและการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.93	0.26	มากที่สุด
8. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูผู้สอน	4.79	0.41	มากที่สุด
9. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนในการสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์	4.57	0.49	มากที่สุด
10. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ชีวิตประจำวันได้	4.79	0.41	มากที่สุด
รวม	4.77	0.38	มากที่สุด

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ คศ ว๐๖๑๕/๒๕๖๔ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้สถานการณ์จำลอง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ คศ ๖๐๖๑๕/๒๕๖๔ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์

ด้วย นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้สถานการณ์จำลอง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ศศ ๖๐๑๕/๒๕๖๔ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อัจฉริยา พรหมท้าว

ด้วย นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้สถานการณ์จำลอง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ศศ ๖๐๖๑๕/๒๕๖๔ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

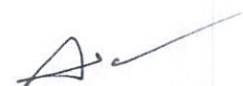
เรียน อาจารย์ ดร.เกตน์สิรี จำปีหอม

ด้วย นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้สถานการณ์จำลอง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ศศ ๖๐๖๑๕/๒๕๖๔ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ชั้นแก้ว มาพรหม

ด้วย นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้สถานการณ์จำลอง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๖๙๐๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

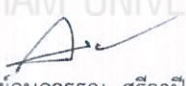
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกสว่าง

ด้วย นางสาวจุฑามาศ ทิมพิลินธ์ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้สถานการณ์จำลอง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

ในการนี้ จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย กับกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ขอแสดงความนับถือ
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๖๙๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเขื่อนอุบลรัตน์

ด้วย นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์ รหัสประจำตัว ๖๓๘๒๑๐๑๘๐๑๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โดยใช้สถานการณ์จำลอง” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

ในการนี้ จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย กับกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

จุฑามาศ พิมพ์สินธุ์ และสุรกานต์ จังหาร. (2566). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 17(1), มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจุฑามาศ พิมพ์สินธ์
วันเกิด	16 มิถุนายน 2537
ที่อยู่ปัจจุบัน	457 หมู่ที่ 5 ตำบลเชียงยืน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดมหาสารคาม
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านโคกสว่าง ตำบลโคกสูง อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2565	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY